

'Απ' Όλα

Τὸ σύμβολόν μας ΔΙ' ΟΛΙΓΩΝ ΠΟΛΛΑ

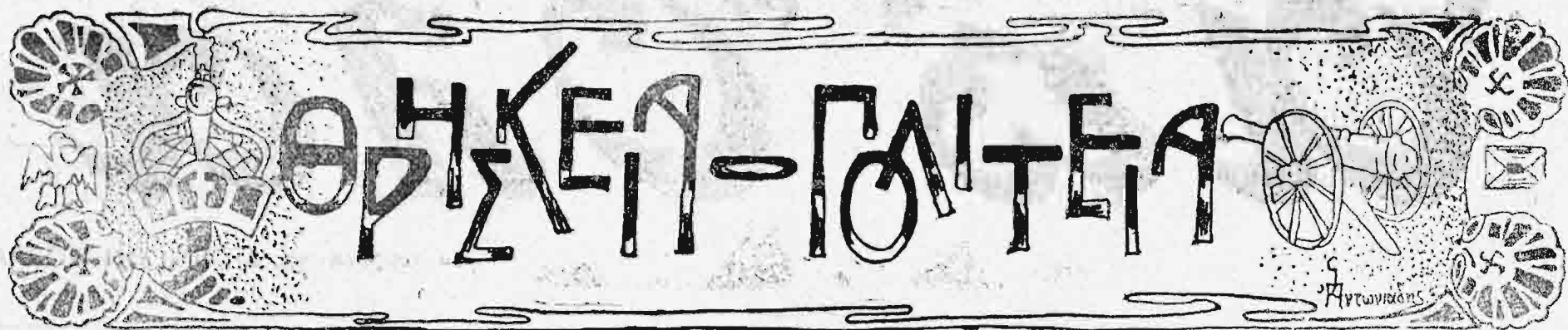
* ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ *

ΑΠΟ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟΝ ΤΗΣ ΤΡΙΠΟΛΙΤΙΔΟΣ

Οι υπερασπιστάι τῆς Δέρνας μετὰ τῶν ἀρχηγῶν των.

Ο ΠΡΩΤΟΣ ΟΙΚΟΣ ΕΝ ΑΝΑΤΟΛΗ: ΣΤΑΪΝ

Η ΟΙΚΟΔΟΜΗ

Ο άπόστολος Παύλος εις τήν αὐριανήν ἀποστολικήν περικοπήν ἀναφέρει ὅτι ὁ Θεὸς ἔδωκε τοὺς μὲν Ἀποστόλους, τοὺς δὲ Προφήτας, τοὺς δὲ Εὐαγγελιστάς, τοὺς δὲ Ποιμένας καὶ Διδασκάλους πρὸς καταρτισμὸν τῶν Ἁγίων εἰς ἔργον διακονίας, εἰς οἰκοδομὴν τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ.

Ἐν ἄλλοις λόγοις διαγράφει ἐνταῦθα τὸν λόγον τῆς υπάρξεως καὶ τὰ καθήκοντα ὄλων ἐκείνων, οἱ ὅποιοι ἀποτελοῦσι τὴν σειρὰν τῆς πνευματικῆς καὶ ἐκκλησιαστικῆς ἱεραρχίας.

Ὁφείλουσιν οὗτοι λοιπόν, ἐφ' ὅσον κατέχουσι τὴν χάριν ταύτην, νὰ μεριμνῶσι περὶ τοῦ καταρτισμοῦ τῶν Ἁγίων, ἥτοι ὀφείλουσι νὰ στηρίζωσι τὰ πνευματικὰ αὐτῶν τέκνα ἐν τῇ πίστει τοῦ Χριστοῦ καὶ δι' αὐτῶν νὰ οἰκοδομῶσι τὸ κτίριον τῆς ἁγίας τοῦ Ἐκκλησίας.

Ἐκ τῆς ὠραίας ταύτης εἰκόνας δύναται τις νὰ ὀρμηθῆ μακρούτερον ἔτι. Ὅπως διὰ νὰ καταστῆ οἰκοδομὴ τις ἰσχυρὰ καὶ καλῆ χρειάζεται ἀφ' ἑνὸς μὲν ἀρχιτέκτονα καὶ κτίστην καλὸν καὶ ἔμπειρον, ἀφ' ἑτέρου δὲ ὑλικὸν ἰσχυρὸν καὶ στερεόν, τοιοῦτοτρόπως διὰ νὰ παγωθῆ ἢ ἐπὶ τῆς γῆς Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ ὑπάρχει ἀνάγκη καλῶν ποιμένων, ἀλλὰ καὶ ποιμνίου προθύμου ν' ἀκούσῃ καὶ ποδηγετηθῆ.

Εἶναι προφανές, ὅτι ἂν ἐν τῶν δύο τούτων στοιχείων λείψῃ, ἂν ἢ ὁ ἀρχιτέκτων ἀμελήσῃ τὴν οἰκοδομὴν, ἢ τὰ ὑλικά ταύτης εἶναι κακῆς ποιότητος καὶ διαρρέοντα, ἄς μὴ ἐλπίσῃ τις ὅτι τὸ οἰκοδόμημα θ' ἀποβῆ στερεόν καὶ ἀρραγὲς ἐναντι τῶν καιρικῶν μεταβολῶν.

Τοιοῦτοτρόπως καὶ τὸ Ἔθνος, διὰ ν' ἀποτελέσῃ συμπαγὲς καὶ ἀκλόνητον οἰκοδόμημα, πρέπει ν' ἀνατεθῆ εἰς χεῖρας ἱκανῶν, ἀλλὰ πρὸ πάντων καὶ ἀγαπῶντων αὐτὸ οἰκοδόμων, νὰ χρησιμοποιηθῆ δὲ δι' αὐτὸ ὑλικὸν εὐγενὲς καὶ ἐλεγκτὸν ἐκ χαρακτήρων διεπλασμένων καὶ δεδοκιμασμένων.

Εἶναι λοιπόν ἐκ τούτων προφανέστατα τὰ καθήκοντα πάντων ἡμῶν, εἴτε ἐκείνων, οἵτινες ἀνήκουσιν εἰς τὴν τάξιν τῶν διεπόντων, εἴτε ἐκείνων, οἱ ὅποιοι ἀποτελοῦσι τοὺς διεπομένους καὶ τὸν λαόν.

Ὅλους μας πρέπει νὰ κατακαίῃ εἰς πόθος: πῶς τὸ σῶμα τοῦ Ἐθνους, τὸ ὅποιον συγκεντρώνει ὡς δύο αὐτοῦ παλλάδια τὴν θρησκείαν του καὶ τὰς ἐθνικὰς του παράδοσεις, νὰ καταστῆ μέγα καὶ ἀκλόνητον. Ἀπαξ δὲ διακαιόμενοι ὑπὸ τοῦ πόθου τούτου, νὰ καταβάλλωμεν πάσας τὰς δυνατὰς προσπάθειάς πρὸς πραγμάτωσιν αὐτοῦ.

Πρέπει νὰ ἐννοήσωμεν καλῶς, ὅτι, χάριν τοῦ γενικοῦ καλοῦ, πρέπει νὰ συνεργασθῶμεν μετὰ τῆς μεγαλειτέρας εὐκρινείας καὶ νὰ συντελέσωμεν διὰ τῶν ἰκθύμων προσπαθειῶν μας, ὅπως φανῶμεν ἄξιοι τῆς μεγάλης ἀποστολῆς, εἰς ἣν ἐκλήθημεν, καὶ δικαιολογήσωμεν τὸς ἐλπίδας, τὰς ὁποίας ἐσχημάτισαν ἐφ' ἡμῶν.

Βεβαίως ἐν τῇ ἐκτελέσει τῶν καθηκόντων μας τούτων θέλομεν εὑρεῖ πολλά κωλύματα, ἂν δὲ θελήσωμεν πρὸς στιγμήν νὰ συνθηκολογήσωμεν μετὰ τὴν συνειδήσιν μας, πολλὰς ἀφορμὰς θέλομεν εἶρεῖ ὅπως παραμελήσωμεν ἢ παρακάμψωμεν ταῦτα, ἀλλὰ τὸ τοιοῦτον προδίδει ἐκφυλισμὸν ὑποβόσκοντα εἰς τὰ στέρνα τοῦ Ἐθνους, πρᾶγμα, τὸ ὅποιον οὐδὲ κἂν μᾶς ἐπιτρέπεται νὰ διανοηθῶμεν διὰ τὸ ἄγνόν Ἐθνος μας.

Διὰ νὰ δικαιολογήσωμεν λοιπόν τὴν δικαίως, ἄλλως τε, ἐσχηματισμένην ταύτην ἰδέαν, ἣς μοχθήσωμεν περισσότερόν, ἐν ὅσῳ ὑπάρχει ἀκόμη καιρὸς, ἄς ἐργασθῶμεν συντόμως, συστηματικῶς, προθύμως μετὰ ἐθελουσίαν, ταυτίζοντες τὸν ἀτομικὸν μας ἐγωϊσμὸν πρὸς τὸν ἐγωϊσμὸν τοῦ Ἐθνους, τὴν δόξαν μας πρὸς τὴν Ἐκείνου καὶ τὴν καταισχύνην του πρὸς τὴν καταισχύνην μας.

Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ

Ἡ πρώτη ἐβδομάς τοῦ ἔτους θὰ ἴδῃ τὴν Ὀθωμανικὴν Βουλὴν διαλυομένην. Ἡ Κυβέρνησις Σαῖτ πασᾶ, φρονούσα ὅτι ἡ Βουλὴ συνεδριάζουσα θὰ παρεῖχεν αὐτῇ κωλύματα καὶ πράγματα κατὰ τὰς ἐνεργείας αὐτῆς πρὸς διευθέτησιν τῶν ἐξωτερικῶν ζητημάτων, ὑπέβαλεν, ὡς ἐγκαίρως ἐγράψαμεν, νομοσχέδιον τροποποιήσεως τοῦ Συντάγματος, τὸ ὅποιον ὀρίζει ὅτι ὁ Σουλτάνος ἔχει δικαίωμα νὰ διαλύῃ τὴν Βουλὴν ἢ συναινέσει τῆς Γερουσίας. Κατὰ τὴν υποβληθεῖσαν τροποποίησιν ὁ Σουλτάνος θὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα μόνος νὰ διαλύῃ τὴν Βουλὴν χωρὶς νὰ ὑπάρξῃ ἀνάγκη γνωμοδοτήσεως τῆς Γερουσίας. Ἡ συζήτησις τοῦ νομοσχεδίου τούτου ὑπῆρξε μακρὰ, πεισματώδης καὶ ὀρμητικῆ, κατέληξε δὲ εἰς ψηφοφορίαν, τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ὁποίας δὲν ἦτο ἱκανοποιητικὸν διὰ τὴν Κυβέρνησιν, ἥτις δὲν συνεχέντρωσε τὴν ἀπαιτούμενην πλειοψηφίαν ὑπὲρ τῆς προτάσεώς της.

Ἐν τούτοις ὁ Σαῖτ πασᾶς, προσκείμενος εἰς τὴν γνώμην του καὶ ἐπιθυμῶν τὴν διάλυσιν, προὐκάλεσεν Ἀυτοκρατορικὸν διάταγμα, διὰ τοῦ ὁποίου ἡ Γερουσία ἐκαλεῖτο νὰ δώσῃ τὴν συγκατάθεσίν της εἰς τὴν διάλυσιν.

Ἡ Γερουσία, ἀκούσασα τοῦ Ἀυτοκρατορικοῦ διατάγματος, ὄρισεν ἐπιτροπὴν ἰδιαίτην, ἥτις καὶ ἐπειγόντως ἐκλήθη ν' ἀποφανθῆ περὶ τοῦ ζητήματος. Ὄντως ἡ ἐπιτροπὴ αὐθημερόν μετὰ μακρὰν συζήτησιν ἀπεδέχθη τὴν πρότασιν καὶ συνέστησεν εἰς τὴν ὀλομέλειαν τὴν διάλυσιν τοῦ Κοινοβουλίου.

Τώρα γεννῶνται πολλὰ ἐρωτήματα: Ὅποια θὰ εἶναι ἡ δρᾶσις τῆς Κυβερνήσεως, ἀπαλλαγείσης πλέον τῆς Βουλῆς; Θὰ μείνῃ ὡς εἶναι ἢ θ' ἀνασχηματισθῆ; Ἡ πάλιν θὰ παραιτηθῆ, εἰδούσα τὴν θέσιν εἰς ἄχρουν ὑπουργείον;

Σχετικῶς πρὸς ταῦτα πολλὰ διαδίδονται. Ἐν πρώτοις αἱ τῆ Κυβερνήσει προσκείμενοι βεβαιοῦσιν, ὅτι ὑπὸ τὰς νέας συνθήκας θὰ ἐπιστεύσῃ τὴν συναμολόγησιν τῆς μετὰ τῆς Ἰταλίας εἰρήνης, ἥτις, ὡς ἐγνώσθη, παρητήθη τῆς πρὸς τὸ Γκαριὰν προελάσεως.

Ὅσον ἀφορᾷ τὸν ἀνασχηματισμὸν, φῆμαί ἀντιφατικαὶ κύκλοφοροῦσι. Διαδίδεται αἴφνης ὅτι θὰ κληθῆ ὡς ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν ὁ Ταλαὰτ βέης, ὅστις κρίνεται ἱκανός, ὅπως δεξαγάγῃ τὰς ἐκλογὰς ὑπὸ τοὺς εὐνοϊκωτέρους διὰ τὸ κόμμα τῆς Ἐνώσεως ὄρους. Ἐτεροι πάλιν πιστεύουσιν ὅτι, παραιτουμένου τοῦ Σαῖτ πασᾶ, θὰ κληθῆ ὁ Χιλημῆ πασᾶς πρὸς σχηματισμὸν ἀχρόου ὑπουργείου.

Αἱ τουρκικαὶ ἑφημερίδες, αἱ ὑποστηρίζουσαι τὸ Ἐνωτικὸν κόμμα, ἐπιτίθενται δριμύως κατὰ τῆς Ἑλληνικῆς ομάδος, ἥτις προσεχώρησεν εἰς τὸ κόμμα τῆς «Συνεννοήσεως καὶ Ἐλευθερίας».

Καὶ ἡ Ἑλλὰς εὐρίσκεται εἰς προεκλογικὸν ὄργασμόν. Μετὰ τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἔληξαν αἱ ἐργασίαι τῆς διπλῆς ἀναθεωρητικῆς Βουλῆς, πρόκειται δὲ τώρα ὁ ἑλληνικὸς λαὸς νὰ προβῆ εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν βουλευτῶν τῆς συνήθους Βουλῆς.

□ ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ □

ΜΙΑ ΠΑΡΑΜΕΛΗΘΕΙΣΑ ΜΕΛΕΤΗ

Τὸ ἐπεισόδιον Σελαχεδδὶν ἐν τῇ Νομικῇ Σχολῇ Κωνσταντινουπόλεως μοῦ παρέχει τὴν ἀφορμὴν νὰ ἐπαναλάβω μίαν ἰδέαν, τὴν ὁποίαν ἀπὸ πολλοῦ ἐσχημάτισα καὶ τὴν ὁποίαν ἐπανειλημμένως διετύπωσα τόσον ἐν τῇ στήλῃ ταύτῃ ὅσον καὶ ἀλλαχοῦ.

Τὴν ἐπαναλαμβάνω καὶ σήμερον μὲ τὴν ἐνδόμυχον πεποίθησιν, ὅτι ἐκτελῶ ἐν καθήκον καὶ ὅτι λέγω μίαν ἀλήθειαν. Ἴσως τὴν φορὰν ταύτην ἐπακολουθήσωσι γεγονότα παρήγορα, ἴσως τὰ ἔργα ἔλθωσιν ὡς ἀποτέλεσμα τῶν λόγων.

Εἶναι ἀληθές, καὶ τοῦτο οὐδενὸς διαφεύγει τὴν ἀντίληψιν, ὅτι ἐνόχως καὶ ἐγκληματικῶς παρημελήσαμεν τὴν μελέτην μιᾶς μακροῦς καὶ ἐνδόξου ἱστορικῆς περιόδου δεκαπέντε περίπου αἰώνων καὶ ὅτι ἐξακολουθοῦμεν δεικνύοντες φοβερὰν ἀστοργίαν πρὸς ἓνα πολιτισμὸν, ὅστις ἐγεννήθη, ἐξετράφη καὶ ἔδρασεν εἰς τὰ ἐδάφη μας, ἀφήσας ἀπία, ἀπτότατα τὰ σημεῖα τῆς εὐεργετικῆς του δράσεως.

Θύματα ἴσως μιᾶς προλήψεως ἢ τυφλοὶ μιμηταὶ ἄλλων, περιορίσαμεν τὰς συμπαιδείας μας καὶ τὰς ἐρεῦγας μας πρὸς τὴν κλασικὴν μόνον ἐποχὴν κύπτοντες, ὡς ἄλλοτε ἔλεγον, πρὸ τοῦ δακτύλου ἀποκαλυπτομένου ἀγάλματος τῆς Ἀφροδίτης καὶ στρέφοντες τὴν ῥαχὶν μας πρὸς ὅ,τι δὲν εἶναι ἀρχαῖον, ὅ,τι δὲν ἀνήκει εἰς τὸν πολιτισμὸν τριῶν ἢ τεσσάρων αἰώνων.

Καὶ ὅμως, περιστέλλοντες τὸν κύκλον αὐτὸν τῆς ἐρεῦνης μας καὶ τῆς μελέτης μας, οὐδένα ἄλλον ἀδικούμεν ἢ ἡμᾶς αὐτούς, διότι ὄχι μόνον στερούμεθα τῶν πορισμάτων καὶ τῶν φώτων μιᾶς λίαν γονίμου εἰς διδάγματα περιόδου, ἀλλὰ καὶ δημιουργοῦμεν κενόν, ἐν βάρυθρον μεταξύ τῶν ἐποχῶν τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν ἱστορίας, οὕτω δὲ κινδυνεύομεν νὰ φανῶμεν ἀπεσπασμένοι ἐκ τῆς μακρᾶς καὶ ἀρραγοῦς ἐθνικῆς ἀλύσεως, τὴν ὁποίαν οἱ αἰῶνες ἐσφυρηλάτησαν.

*

Τὴν δ' ἀστοργίαν ἡμῶν ταύτην καθιστᾷ πλειότερον ἐνόχον τὸ γεγονός, ὅτι τὴν μακρὰν βυζαντινὴν τοῦ Ἔθνους περίοδον μίαν βαρεῖα ὡς χθὲς ἐβάρυνε συκοφαντία, ὁ «βυζαντινισμός», καὶ σήμερον ἐτι χρησιμεύει ὡς ὄρος ἐπιμόνων ἀνωφελῶν συζητήσεων, ἀνιαρᾶς καὶ λεπτολόγου ἐθιμοτυπίας, ἀτελευτήτων ἐρίδων ἐπὶ κωμικῶς ἀσημάντου ἀφορμῆς καὶ

ὡς εὐφημισμὸς ἀγρίας βαρβαρότητος καὶ ἀξέστου ἀμαθείας.

Καὶ ὅμως ἐποχὴ μακρὰ, ἡ ὁποία ἐλαμπρόνθη μὲ τὰς εὐγενεστέρας προσπαιδείας τοῦ πνεύματος καὶ ἣτις ἐδοξάσθη μὲ τὰ ὠραιότερα κατορθώματα τῆς σπάτης, ἐποχὴ, ἣτις ἀνέδειξε καὶ στρατηγούς, ὅσον καὶ συγγραφεῖς καὶ καλλιτέχνας, ἐποχὴ, ἣτις τέλος ἐγνώρισε τὴν θαυμασιωτέραν λαμπρότητα, ὅταν ὀλόκληρος ἡ Εὐρώπη ἦτο βυθισμένη εἰς τὴν ἀγριότεραν ἀμαθειαν καὶ τὴν χυδαιότεραν βαρβαρότητα, ἣς εἶπε, νομίζομεν, ἂν ὄχι παρὰ τῶν ἄλλων, οἵτινες εἶχον ἴσως συμφέρον νὰ τὴν συκοφαντίσωσιν, ἀλλὰ παρ' ἡμῶν τοῦλάχιστον, περισσοτέρας ἐρεῦνης καὶ τρυφεροτέρας στοργῆς.

Ἐν τούτοις τίποτε ἐν τούτων δὲν ἐπράξαμεν. Μαθηταὶ ἐταλαιπωρήσαμεν τὸν νοῦν μας μόνον μὲ τὰ τετριμμένα κατορθώματα τοῦ Θεμιστοκλέους, ἐμαίνομεν λεπτομερέστατα καὶ ἐκ στήθους τὸ ἐπεισόδιον τοῦ Ἀλκιβιάδου μὲ τὸν σκύλλον του καὶ τοὺς μύθους τοῦ Σαμφῶν μὲ τὴν ὄνειον σιαγῶνα, χωρὶς νὰ διδασκώμεν παρὰ ψυχία τινὰ ἐκ τῆς ἱστορίας, ἡ ὁποία ἀρχίζει ἀπὸ τὴν κατάλυσιν μιᾶς αὐτοκρατορίας καὶ λήγει μὲ τὴν πτώσιν μιᾶς ἄλλης.

Ὅταν δὲ ἐξέλθωμεν τῶν μαθητικῶν παραδόσεων κάκιστα κατηρητισμένοι ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἱστορικὴν ταύτην περίοδον, κύπτοντες ὑπὸ τὸ βάρος προλήψεων, τὰς ὁποίας ἐνεφύτευσεν εἰς τὴν ψυχὴν μας ὁ δυτικὸς πολιτισμὸς καὶ ἡ ἡμιμάθεια, ἐδείξαμεν περισσὴν περιφρόνησιν πρὸς ὅ,τι ἀνήκει εἰς τὸ Βυζάντιον καὶ τοὺς αἰῶνας, εἰς τοὺς ὁποίους ἐχάρισε τὸ ὄνομά του.

Ὅλη αὕτη ἡ ζωὴ ἐνὸς Ἔθνους παρέρχεται λοιπὸν ὡς ἐπεισόδιον ἀνάξιον λόγου, τὰ δὲ ὀνόματα τῶν Ἡρακλείων, τῶν Ἰουστινιανῶν, τῶν Λεόντων, τῶν Φωτίων, τῶ Ρωμαίων, τῶν Κηρουλαρίων, μόλις ἀναθρόσκουσιν ἐκ τῆς μνήμης μας συγκεχυμένα καὶ σκοτεινά, οὐδὲν λαλοῦντα εἰς τὴν ψυχὴν, οὐδὲν ἀφυπνίζοντα εἰς τὴν καρδίαν μας.

Δὲν τολμῶ νὰ χωρὶς ἀποχρησίσω ἐδῶ τὴν ἀσύνγνωστον αὐτὴν μεροληψίαν μας, διότι φοβοῦμαι μήπως δὲν εὐρῶ κατάλληλον λέξιν, ἣτις ν' ἀποδώσῃ ἐπαρκῶς τὸν χαρακτηρισμὸν, παραδίδω δὲ τὸν λόγον εἰς τὸν σοφὸν καθηγητὴν τῆς ἱστορίας Charles Diehl, ὅτε ἀπὸ τῆς ἑδρας τοῦ Πανεπιστημίου τῶν Παρισίων ἐβροντοφώνει :

«Παρὰ τὸ Βυζάντιον τῶν δολοφονιῶν καὶ στάσεων, ὑπάρχει ἐν ἑτερον Βυζάντιον περισσότερον ἀληθές καὶ μᾶλλον ἐνδιαφέρον, πλού-

σιον εἰς μεγάλα θεάματα καὶ εἰς ἐνδόξους προσωπικότητας, πλήρες ἐνεργείας καὶ προσπαθειῶν, λεπτοτάτων τέχνηων, ὑψηλῆς, καλλιτεχνικῆς καὶ πνευματικῆς ἀναπτύξεως. Τὴν βυζαντινὴν ταύτην περίοδον δὲν δύναται τις νὰ τὴν διαξωγραφίσῃ καὶ τὴν κρίνῃ συλλήβδην, διότι αὕτη ἔζησεν ἐπὶ μακροῦς αἰῶνας καὶ ὡς ἕκαστος ὄργανισμὸς ζῶν μετεβλήθη ἀπὸ ἡλικίας εἰς ἡλικίαν, δι' αὐτὸ δὲν πρέπει νὰ κρίνῃ τις οὔτε συμφώνως πρὸς τὰς νεωτέρας ἰδέας μας, οὔτε ἐκ συγκρίσεως πρὸς τὰς ἀναμνήσεις τῆς Ρώμης καὶ τῆς Ἀρχαίας Ἑλλάδος. Τὸ κράτος τοῦτο, ἄλλωστε, ὑπῆρξε μέγα, ἂν δ' ἐπέζησε ὑπὲρ τὰ χίλια ἔτη τοῦ ἀδελφοῦ Ρωμαϊκοῦ κράτους, δὲν συνέβη τοῦτο ἐξ ἀπλῆς τύχης καὶ συγκυρίας, ἐπρεπε δὲ νὰ ἔχη, ὡς καὶ εἶχε, καὶ καί τι ἄλλο εἰς τὸν ὄργανισμὸν του ἐκτὸς κακῶν καὶ ἐγκλημάτων, διὰ ν' ἀντικρύσῃ νικηφόρως τόσους κινδύνους καὶ νὰ σώσῃ ἐξ αὐτῶν τοσάκις τὴν Εὐρώπην».

Αὐτὰ λέγει ὁ καθηγητὴς Diehl, ὅστις εἶναι πρὸ παντὸς Γάλλος καὶ πρὸς Γάλλους ἀποτείνεται. Τί ἀρὰ γε πρέπει νὰ εἰπωμεν ἡμεῖς; Πῶς θὰ δυνηθῶμεν νὰ δικαιολογήσωμεν τὴν τοιαύτην ἡμῶν μεροληψίαν καὶ τὴν δουλοπρεπῆ προσκόλλησίν μας εἰς μίαν πρόληψιν;

Δὲν νομίζομεν, ὅτι τώρα, ὅτε πλέον δὲν δυνάμεθα νὰ εὐρωμεν πρὸς δικαιολογίαν μας προφάσεις γνωστὰς, πρέπει πλέον ν' ἀλλάξωμεν σύστημα καὶ ν' ἀκολουθήσωμεν τὴν κίνησιν, τὴν ὁποίαν ἄλλοι λαοὶ προῦκάλεσαν περὶ τὴν ἱστορίαν τοῦ μεσαιωνικοῦ Ἑλληνισμοῦ;

Δὲν φρονεῖτε, ὅτι εἶναι καιρὸς οἱ σοφοὶ μας νὰ μᾶς ἀποκαλύψωσι τὴν ἀγνωστον αὐτὴν εἰς ἡμᾶς ἱστορίαν, οἱ διηγηματογράφοι μας νὰ ἀντλήσωσι τὰ θέματά των καὶ ἀπὸ τὴν ἱστορικὴν αὐτὴν ἐποχὴν, ἣτις εἶναι παρθένος σχεδὸν καὶ terra incognita δι' ὅλους;

Ἐπὶ ὑπάρχουν πολλὰ καὶ σοβαρὰ θέματα διὰ τὴν μελέτην τῶν σοφῶν, ὑπάρχουν ὠραῖαι σκηνογραφίαι καὶ ἐπεισόδια διὰ τὴν ἐμπνευσιν τῶν δημιουργικῶν συγγραφέων μας. Ἄς μᾶς τὰ παρουσιάσωσι τώρα! θὰ τοῖς ὀφείλωμεν εὐγνωμοσύνην ἡμεῖς καὶ οἱ μετέπειτα.

Ο. Κ. Μ.

J'échange t. p. différents

CONST. CONSTANTINOFF

Trébizonde (Turquie)

□ Η ΓΝΗΣΙΟΤΗΣ ΤΗΣ ΣΥΓΧΡΟΝΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΥΛΗΣ □

*Ακαιρος σπουδή καθηγητού τινος του διανοῦς δικαίου ἐν τῷ Ὄθωμ. Πανεπιστημίῳ ἐξέθαψε τὸ λησμονημένον ζήτημα τῆς γνησιότητος τῆς ἑλληνικῆς φυλῆς καὶ ἔφερε πάλιν εἰς τὸ μέσον τὴν νεκρὰν πλέον θεωρίαν τοῦ Φαλμεράυερ. Νομίζομεν ὅτι θὰ ἐδίδομεν ὑπερβάλλουσαν σημασίαν τόσον εἰς τὸ ἀναφυέν ἐπεισόδιον, ὅσον καὶ εἰς τὸν προκαλέσαντα τοῦτο καθηγητὴν, ἂν ἐξ ἀφορμῆς αὐτοῦ ἀρχίσωμεν ν' ἀνασκευάζωμεν θεωρίαν, ἣ ὁποία κατέρρευσε ὑπὸ τὰς σοφὰς ἐπιστημονικὰς ἀποδείξεις ἡμετέρων καὶ ξένων ἱστορικῶν καὶ ἤτις διαψεύδεται καθ' ἑκάστην ὑπὸ τῶν γεγονότων. Ἐν τούτοις, χάριν ἐκείνων τῶν ἀναγνωστῶν, οἵτινες ἐταράχθησαν ἐπὶ τῇ προσοφθεισῇ συκοφαντίᾳ, θέλομεν προσπαθῆσαι νὰ κάμωμεν περιληψὶν τόσον τῆς θεωρίας τοῦ Φαλμεράυερ, ὅσον καὶ τῆς ἀνασκευῆς τῆς.

ΤΙΣΉΤΟ Ο ΦΑΛΜΕΡΑΥΕΡ

Ὁ Φαλμεράυερ, Γερμανὸς ἱστορικός, ἐγεννήθη εἰς τὸ Τυρόλον τῷ 1791. Σπουδάσας τὴν ἱστορίαν καὶ τὰς ἀνατολικὰς γλώσσας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τοῦ Σαλσβούργου, κατετάχθη εἰς τὸν βαυαρικὸν στρατὸν καὶ ἐπολέμησε κατὰ τοῦ Ναπολέοντος. Κατόπιν διωρίσθη καθηγητὴς ἐν τῷ γυμνασίῳ τῆς Αὐγούστης. Κατὰ τὰ ἔτη 1831—34 περιῆλθε τὴν Αἴγυπτον, Παλαιστίνην καὶ Ἑλλάδα. Αἱ συγγραφαὶ τοῦ Φαλμεράυερ ἀνάγονται εἰς τὴν Ἀνατολίην, ὡς ἡ «Ἱστορία τῆς ἐν Τραπεζοῦννι αὐτοκρατορίας», «Ἱστορία τῆς μεσαιωνικῆς Πελοποννήσου», «Ἀποσπάσματα περὶ Ἀνατολῆς», Στοιχεῖα ἀλβανικὰ ἐν Ἑλλάδι καὶ τινὰ ἄλλα. Ἀπέθανε τῷ 1861.

Η ΘΕΩΡΙΑ ΤΟΥ ΦΑΛΜΕΡΑΥΕΡ

Ἡ θεωρία τοῦ Φαλμεράυερ δύναται νὰ συνοψισθῇ εἰς τὰς ἐπομένας γραμμάς: «Τὸ γένος τῶν Ἑλλήνων τελείως ἐξέλιπε. Σώματος καλλονῆ, πνεύματος φαιδρότης, ἠθῶν εὐρυθμία καὶ ἀπλότης, τέχνη, στάδιον, πόλις, κώμη, στηλῶν μεγαλοπρέπεια, ναὸς καὶ αὐτὸ τὸ ὄνομα ἠφανίσθησαν ἐκ τῆς ἑλληνικῆς ἡπείρου... Οὐδὲ σταγὼν γνησίου καὶ ἀκράτου ἑλληνικοῦ αἵματος ῥεῖ εἰς τὰς φλέβας τῶν χριστιανῶν κατοίκων τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος... Ἐκεῖνοι δέ, οὗς σήμερον καλοῦμεν Ἕλληνας καὶ πρὸς ἰδίαν αὐτῶν ἐκπληξὶν ἐπανάγομεν εἰς τὸ γενεαλογικὸν δένδρον τοῦ Περικλέους καὶ τοῦ Φιλοποίμενος, εἶναι σκυθικοὶ Σλάβοι, Ἰλλυρικοὶ Ἀλβανοί, ἀπόγονοι βορείων λαῶν, ὁμόφυλοι τῶν Σέρβων καὶ

τῶν Βουλγάρων, τῶν Δαλματῶν καὶ τῶν Μοσχοβιτῶν.

Τὴν θεωρίαν του ταύτην στηρίζει α') ἐκ τοῦ πλήθους καὶ τῆς πολυχρονίου διαρκείας τῶν λεηλασιῶν βαρβάρων φυλῶν κατὰ τῆς Ἑλλάδος, ὡς θεωρεῖ παραταθείσας ἐπὶ 400 ἔτη β') ἐκ τῆς ὁμότητος καὶ τοῦ καταστρεπτικοῦ πνεύματος τῶν εἰς τὸ βυζαντινὸν κράτος εἰσβαλόντων λαῶν γ') ἐκ τῶν ἐγγράφων μαρτυριῶν τῶν συγχρόνων δ') ἐκ τῆς κατ' αὐτοὺς ἐξαφανίσεως πάντων τῶν ἀρχαίων ἑλληνικῶν ὀνομάτων ε') ἐκ τοῦ ὅτι, κατ' αὐτόν, οἱ σημερινοὶ κάτοικοι τῆς Ἑλλάδος οὐδεμίαν διατηροῦσι παράδοσιν τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος καὶ στ') ἐκ τοῦ ὅτι, δῆθεν, ἡ ἑλληνικὴ γλῶσσα εἶναι ἀναμειγμένη καὶ μεταπεποιημένη διὰ σλαυικῶν στοιχείων.

Η ΑΝΑΣΚΕΥΗ ΤΩΝ ΘΕΩΡΙΩΝ ΤΟΥ

Κατὰ τῶν θεωριῶν τούτων ἔγραψαν ἱκανοὶ ἐκ τούτων ἀναφέρομεν δύο, τὸν ἡμέτερον Παπαρηγόπουλον (εἰς τὰς «Ἱστορικὰς Πραγματείας») καὶ τὸν Γερμανὸν Κάρολον Χόπφ. Κατὰ τοῦτον, ὅσον ἀφορᾷ τὸ α') ἐγένονιο μὲν πολλαὶ καὶ ποικίλαι ἐπιδρομαί, ἀλλ' αὐταὶ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον οὐχὶ εἰς τὴν νότιον Ἑλλάδα, ἀλλὰ μόνον εἰς τὰς βορείους ἐπαρχίας. Τὴν δ' ἐβδόμην ἑκατονταετηρίδα ἔφθασαν τὸ νοτιώτερον μέχρι Βονίτσης καὶ Βελεστίνου, οὐδαμοῦ δ' ἀποδεικνύεται ὅτι περιέλαβον οἱ ἐπιδρομεῖς τὴν μέσην Ἑλλάδα καὶ τὴν Πελοπόννησον β') ἡ ὁμότης τῶν ἐπιδρομῶν δὲν ἀποτελεῖ λόγον σοβαρὸν πρὸς παραδοχὴν ὅτι ἡ ἑλληνικὴ φυλὴ τέλει ἐξηφανίσθη, ἀφοῦ ἀπεδείχθη ὅτι πολλὰ μέρη ἔμειναν ἀνέπαφα ὑπὸ τῆς ἐπιδρομῆς γ') αἱ πιγαί, ὡς ἀναφέρει ὁ Φαλμεράυερ πρὸς ἀπόδειξιν τῆς τελείας ἐρημώσεως τῆς Ἑλλάδος, αὐταὶ αὐταὶ δεόντως καὶ λογικῶς ἐξηγούμεναι, ἀποδεικνύουσι τὸ ἐναντίον, διότι δι' αὐτῶν πληροφοροῦμεθα ὅτι ἡ κυρίως Ἑλλὰς καὶ οἱ Κυκλάδες προσέφερον ἐπὶ Λέοντος τοῦ Γ' (ἐποχὴν, καθ' ἣν παραδέχονται τὴν ἐρήμωσιν) εἰς τὴν αὐτοκρατορίαν ἀξιόλογον στρατὸν καὶ στόλον. Τῷ 733 οἱ ἐν τῇ Θεσσαλίᾳ καὶ τῇ κείῳ Ἑλλάδι Σλαῦοι γίνονται ὑποτελεῖς εἰς τοὺς Ἕλληνας, αἱ δὲ Πάτραι καὶ ἡ Ζάκυνθος ἔμειναν ἀδιαλείπτως ἑλληνικαί. Ἡ σειρά τῶν γνωστῶν ἐπισκόπων καὶ μητροπολιτῶν ἐν Ἑλλάδι ὁμοίως καταρρίπτει τὸν ἰσχυρισμὸν τῆς διακοσιετοῦς σλαυικῆς κυριαρχίας τῆς Πελοποννήσου, περιοριζομένης μόνον εἰς ἐξηκονταετη, ἢ δ' ἄλλῃ θεωρία ὅτι αἱ Ἀθῆναι ἐπὶ τριακοσίους χρόνους ἔμειναν ἔρημοι, ἐπίσης καταρρεῖ, διότι τὰ

περίφημα ἀναργυρικὰ τετράδια ἀναφέρουσιν οὐχὶ διακοσίους, ἀλλὰ μόνον τρεῖς σχεδὸν χρόνους, ἢ δὲ σειρά τῶν ἐπισκόπων Ἀθηνῶν εἶναι πλήρης καὶ ἀνελλιπής.

Ἐκ τούτων δείκνυται, ὅτι ὁ Φαλμεράυερ σκοπίμως οὐ μόνον παρηρμήνευσε τὰς ἱστορικὰς πληροφορίας, ἀλλὰ καὶ ἐδημοσίευσε τὰς χειρογράφους πηγὰς παρηλλαγμένας. Ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὸ δ' καὶ ε' ἐπιχείρημα τοῦ Φαλμεράυερ, νομίζομεν ὅτι ἀπλῆ καὶ τυχαία ἐπισκόπησις τοῦ ἐθνικοῦ βίου καὶ τῶν ἐθίμων τῆς συγχρόνου ἑλληνικῆς φυλῆς ἀποδεικνύει, ὅτι καλὰ θὰ ἔκαμνε ὁ γηραιὸς ἱστορικός οὔτε κὰν νὰ τ' ἀνέφερε διότι, ἂν ὑπάρχη λαὸς κληρονόμος περισσότερον παντὸς ἄλλου τὰ προτερήματα καὶ τὰ ἐλαττώματα τῶν προγόνων του, αὐτὸς εἶναι ὁ ἑλληνικός. Τὸ δὲ ἐπὶ τῆς γλώσσης στηριζόμενον ἐπιχείρημα ὁ Χόπφ καταπολεμεῖ διὰ σειράς ἐμβριθῶν ἀπαντήσεων, καταλήγει δὲ διὰ τῶν ἐξῆς, τὰ ὁποῖα παραθέτομεν ἐπὶ λέξει:

ΤΟ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ

«Ἡ παιδιάς, καθ' ὅσον ἦτο εὐπρόσιτος, ὑπετάγη εἰς τοὺς Σλαῦους. Ἐλαβον τὰς ἐδρας τῶν ἐπὶ τὰς τῶν ὀρέων κλιτύας, ἐπὶ τὰς τῶν ποταμῶν ὄχθας, ἂν δὲ καὶ τινες φυλαὶ καθίσταντο ἐπὶ ἠρημωμένων ὀρεινῶν χωρίων, ἀπέσχον τὸ πλεῖστον ἀπὸ τῶν ὠχυρωμένων πόλεων τῶν Ἑλλήνων. Μόνον ὅπου κατέπεσεν ὑψηλὸν τι φρούριον τῶν Ρωμαίων, κατέστησαν ἐν τῇ ὑπωρείᾳ καὶ ἔκτισαν χωρία καὶ κομποπόλεις, φερούσας τοιᾶ μὲν τὸ ὄνομα τοῦ κατεστραμμένου χωρίου, τοιᾶ δὲ τὸ σλαυικόν. Μετὰ τῆς κατὰ τῶν Πατρῶν ἀποτυχούσης ἐξόδου ἔληξεν ἡ ἰσχύς των κατὰ τὴν Ἡλιδα, οἱ ἐλεύθεροι Σλαῦοι ἐγένοντο δοῦλοι τῶν Ρωμαίων καὶ γεωργοὶ ὑποτελεῖς τῶν ἑλληνικῶν ἐκκλησιῶν. Ἀπεναντίας εἰς ἄλλα μέρη τῆς Πελοποννήσου διετήρησαν μετὰ τῆς αὐτῶν ἐθνικότητος τὴν πίστιν καὶ τὴν ἀνεξαρτησίαν. Ἄν λοιπὸν διὰ τούτων τῶν σλαυικῶν ἐποικήσεων, σταγόνες τινὲς σκυθικοῦ αἵματος ἐνδέχεται νὰ ῥέωσιν εἰς τὰς φλέβας ἐκείνων, οἵτινες θεωροῦσιν ἑαυτοὺς ὡς ἰθαγενεῖς ἀπογόνους τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων, αὐτὸ τὸ μίγμα εἶναι βεβαίως μικρὸν. Μετὰ τινὰς ἀνθρώπων γενεὰς τὸ σλαυικὸν στοιχεῖον ἠφανίσθη ὑπὸ τοῦ κατὰ τὴν ποσότητα καὶ τὸ πνεῦμα ὑπερέχοντος ἑλληνικοῦ μόνον τὰ ὀνόματα τῶν χωρίων αὐτῶν, ὧν οἱ κάτοικοι θὰ ἀνίχνευον δυσκόλως τὴν γενεαλογίαν εἰς τοὺς Σλαῦους τῆς δ' ἑκατονταετηρίδος, καὶ τύποι τινὲς ἐνθυμίζουσι τὸ μίγμα τοῦτο.»

(τὸ τέλος εἰς τὸ προσεχές)

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

ΕΠΙΣΚΟΠΗΣΙΣ ΤΟΥ [1911]

Ἐν ἔτος ἔληξεν. Ἄς ἴδωμεν τί προσέφερον εἰς τὴν ἀνθρωπότητα τὸ ἔτος τοῦτο, ἄς ἐπισκοπήσωμεν τὴν πρόοδον, τὴν ὁποίαν τοῦτο ἔσημείωσε, καὶ ἄς ἐξετάσωμεν τί ἐπαφίνει πρὸς ἐκτέλεσιν κατὰ τὸ ἔτος 1912.

Ἐν πρώτοις κατὰ τὸ διαρρεῦσαν ἔτος δὲν ἔσημειώθη καμμία θαυμασία ἀνακάλυψις, ὡς τοῦτο συνέβη εἰς προηγούμενά τινα ἔτη, ἀλλὰ τὸ 1911 εἶναι ὀνομαστόν, διότι ἐν πολλοῖς ἐτελειοποίησε τὴν κληρονομίαν τοῦ παρελθόντος.

Η ΑΕΡΟΠΛΟΪΑ

Μία ἀπὸ τὰς δόξας τοῦ λήξαντος ἔτους εἶναι βεβαίως ἡ κατάκτησις τοῦ ἀέρος διὰ τοῦ βαρυτέρου αὐτοῦ ἀεροπλάνου· τοῦτο εἶναι ἴσως πρακτικόν, ἀλλὰ καὶ ἐν ταύτῳ ἐπιστημονικώτατον ἔργον, στηριζόμενον ἐπὶ τῶν δεδομένων τῆς μηχανικῆς καὶ τῆς φυσικῆς. Ἡ ἐν Παρισίοις τρίτη ἔκθεσις τῆς ἀεροπορίας, ἣτις διήρκεσεν ὅλον τὸν τελευταῖον μῆνα τοῦ ἔτους, δίδει μίαν ἰδέαν τῆς γενομένης προόδου. Αἱ εὐρύταται τῆς ἐκθέσεως αἰθούσαι ἦσαν πλήρεις ἀπὸ τελειοποιημένα ἀεροπλάνα, θὰ ἔλθῃ δὲ στιγμή, ἀφ' ἧς ἡμέρας πραγματοποιηθῇ ἡ τελεία καὶ ἀσφαλεστάτη stabilisation τῶν ἀεροπλάνων, καθ' ἣν ἡ δι' αὐτῶν συγκοινωνία θὰ καταστῇ κοινότερα καὶ τῆς δι' αὐτοκινήτων.

Ἄλλὰ τὸ ἀεροπλάνον δὲν εἶναι μόνον μέσον συγκοινωνίας. Μόλις κατενοήθη ὅτι ἐν τῇ κατακτῆσει τοῦ ἀέρος κρέμαται πολλάκις ἡ σωτηρία τῆς χώρας, οἱ πολιτικοὶ καὶ στρατιωτικοὶ ἀεροπόροι τῶν εὐρωπαϊκῶν δυνάμεων συνηγωνίσθησαν ἐφαμύλλως ὅπως κατασκευάσωσιν ἀεροπλάνα ἱκανὰ νὰ προστατεύσωσιν τὸν στρατόν.

Αἱ τοιαῦται προσπάθειαι ἠρθίμηνσαν πολλὰ θύματα, τὸ αἷμα ἔρρευσε καὶ πάλιν ὅπως εἰς κάθε πρόοδον, ἡ δὲ Γαλλία δύναιται νὰ καυχῆθῃ ὅτι ἔδωκε τὰ περισσότερα. Ἡδὴ κατηρτίσθησαν ἑναέριοι στόλοι καὶ μοῖραι, ἀγνωστον δὲ πῶς ἐκπλήξεις ἐπιφυλάσσει ἡ μέλλουσα δρᾶσις τῶν.

ΑΙ ΑΚΤΙΝΕΣ ULTRA VIOLETS

Μεταξὺ τῶν ἐργασιῶν, τὰς ὁποίας ἐπετέλεσαν οἱ φυσικοὶ κατὰ τὸ 1911, πρέπει ν' ἀναφέρωμεν τὰς σχετικὰς, τὰς ἀκτῖνας Ultra Violets. Ἐκτὸς τῶν ἑπτὰ χρωμάτων τοῦ ἡλιακοῦ φάσματος, τὰ ὁποία ὁ ὀφθαλμὸς μας δύναιται νὰ διακρίνῃ, ὑπάρχουν καὶ δύο μεγάλα τμήματα, τὰ ὁποία δὲν διακρίνει· τὸ Ultra Rouge τὸ ὁποῖον ἔχει θερμογόνους ιδιότητες, καὶ τὸ Ultra Violet, τοῦ ὁποίου ἡ δρᾶσις καταφαίνεται ἐκ τοῦ ὅτι καθιστᾷ μερικὰ σώματα φθοροῦντα εἰς τὸ σκότος. Οἱ φυσικοὶ διε-

πίστωσαν μάλιστα ὅτι αἱ ἠλεκτρικαὶ λυχνίαι μὲ ἀτμοὺς ἵδραργύρου παράγουσιν ἀφθόνουσ ἀκτῖνας Ultra Violets. Διὰ τῶν ἀκτίνων τούτων προσεπάθησαν ν' ἀποστειρώσωσι τὸ ὕδωρ, τὸν οἶνον, τὸν ζῦθον καὶ ὑπάρχουν πολλὰί ἐλπίδες ὅτι θὰ κατορθωθῇ τοῦτο καὶ θὰ λυθῇ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον τὸ πρόβλημα τῆς παροχῆς ὕδατος ἀπεστειρωμένου καὶ ὑγιεινοῦ εἰς τοὺς κατοίκους τῶν πόλεων, οἵτινες θὰ προσστατεύωνται ἀπὸ τῶν μικροβίων, τὰ ὁποία εἰσέρχονται εἰς τὸν ὄργανισμόν διὰ τοῦ ὕδατος.

Η ΣΤΕΡΕΟΠΟΙΗΣΙΣ ΤΟΥ ΑΖΩΤΟΥ

Ἐν τῇ χημείᾳ ἡ στερεοποίησις τοῦ ἀζώτου τοῦ ἀέρος ἀποτελεῖ ἑτέραν δόξαν, ὀφειλομένην εἰς τὸν ἠλεκτρισμόν. Διὰ τοῦ ἀζώτου τούτου παρασκευάζονται τὰ πολύτιμα λιπάσματα, τῶν ὁποίων ἔχει ἀνάγκη ἡ καλλιεργουμένη γῆ.

Τὸ ἀζώτον δύναιται νὰ στερεοποιηθῇ εἰς νιτρικὴν κατάστασιν δι' ἠλεκτρικῆς ἐξατμίσεως. Τοῦτο γίνεται ἤδη εἰς τὰ ἠλεκτρικὰ ἐργαστήρια τοῦ Noffoden τῆς Νορβηγίας, τὰ ὁποία ὁσημέραι τελειοποιῦνται. Ἐπίσης τὸ ἀζώτον δύναιται νὰ στερεοποιηθῇ διὰ συνθέσεως καὶ καταλύσεως ὑπὸ μορφὴν ἀμμονιακῆν, οἱ δὲ χημικοὶ Haber καὶ Rassignol ἐφεύρον ἰδιαιτέρον τρόπον. Ἐν τέλει ἡ παρασκευὴ τοῦ ρευστοῦ ἀέρος διὰ τῶν μηχανημάτων τοῦ Georges Claude θὰ μᾶς παράγῃ ἀφθονώτατον ἀζώτον. Περιττὸν νὰ σημειώσωμεν ἐν ταύτῃ τὰς πρακτικὰς ὀφελείας, τὰς ὁποίας θὰ καρπωθῇ ἡ ἀνθρωπότης μὲ τὰ ἑξαιρέτα ταῦτα τεχνικὰ λιπάσματα· δὲν θὰ ὑπάρχωσι πλέον γαῖαι ἄγονοι, ἡ δὲ παραγωγὴ θὰ εἶναι ἀφθονος καὶ εὐχερῆς.

Ο ΑΣΥΡΜΑΤΟΣ

Ἡ ἀσύρματος, καίτοι νεωτέρα ἐφεύρεσις, κάμνει ἐν τούτοις θαύματα. Εἶναι γνωστόν ὅτι εὐὰ ἀπὸ τοῦ πύργου Ἐιφελ τῶν Παρισίων ἐκπεμπόμενα διὰ τοῦ ἀσυρμάτου σημεῖα τῆς ὥρας ἐπιτρέπουσιν εἰς τοὺς ναυτιλλομένους νὰ κανονίζωσι τὰ χρονόμετρά των ὁπουδήποτε τοῦ Ἀτλαντικοῦ καὶ ἀν εὐρίσκωνται. Ταῦτο χρόνως πρὸς τὰς ὀρεκὰς ταύτας πληροφορίας θὰ μεταβιβᾶσιν καὶ ποικίλαι μετεωρολογικαί, ἱκαναὶ νὰ εἰδοποιήσωσι τὰ ὠκεανοπλοῦντα πλοῖα τὸν κίνδυνον, τὸν ὁποῖον δύνανται νὰ διατρέξωσιν ἐκ θυελλῶν. Ἡ ἀπόστασις, εἰς ἣν δύναιται νὰ φθάσῃ ὁ ἀσύρματος, εἶναι ἐπὶ τοῦ παρόντος 370—555 χιλιομέτρων.

Καὶ τότε μὲν ἴσως δὲν θὰ καταργῆσθαι τὰ ναυάγια, ἐν τούτοις οἱ ἐκ τούτων κίνδυνοι πάντοτε θὰ ὀλιγοστεύωσι. Πρόσφατος δὲ ἀπόδειξις τούτου εἶναι ἡ διάσωσις τοῦ «Delhi»

εἰς τὸ ἀκρωτήριον Spartel παρὰ τὸ Γιβραλτάρ. Τὸ ἀτμόπλοιο τοῦτο, ὅπερ ἔφερε τὴν ἀδελφὴν καὶ τὸν γαμβρὸν τοῦ βασιλέως τῆς Ἀγγλίας, ὑπέστη ναυάγιον. Ὡς ὁ κίνδυνος κατέστη προφανῆς, διὰ τοῦ ἀσυρμάτου εἰδοποιήσε τοῦτο καὶ ὄντως μετὰ τινὰς ὥρας δύο πολεμικά, ἐν γαλλικὸν καὶ ἕτερον ἀγγλικόν, ἔσπευσαν καὶ ἔσωσαν τὸ κινδυνεῦον Delhi.

ΤΕΧΝΗΤΟΝ ΨΥΧΟΣ

Ἐτέρα πρόοδος τῆς ἐπιστήμης εἶναι τὸ τεχνητὸν ψῦχος καὶ ἡ ἐφαρμογὴ αὐτοῦ εἰς τὴν βιομηχανίαν. Ἡ παραγωγὴ του, ὀφειλομένη εἰς σοφὸν καὶ περίπλοκον συνδυασμὸν σειρᾶς ὄλης μηχανημάτων, εἶναι σχετικῶς πρόσφατος, ἐν τούτοις γενικεύεται βαθμηδόν. Ἡδὴ ἐν Εὐρώπῃ ὑπάρχουσι πλοῖα ψυχοποιητικά, βαγόνια, δωμάτια ἰδιαίτερα, ἅτινα μεγάλως ἐξυπηρετοῦσι τὴν ὑγείαν, ἴσως δὲ αὐριον αὐτὰ καὶ μόνα λύσωσι τὸ βαρὺ πρόβλημα τῆς ἀριβείας τοῦ βίου.

Ἄλλὰ καὶ ἀπὸ πολεμικῆς ἀπόψεως τὸ τεχνητὸν ψῦχος θὰ προσφέρῃ πολλὰς ὑπηρεσίας· ὅλα τὰ πολεμικά θὰ ἐφοδιασθῶσι διὰ τοιούτων μηχανημάτων καὶ δὲν θὰ κλαίωμεν τόσον συχνὰ θύματα ἐκτινάξεων καὶ ἀναφλέξεων.

ΗΛΕΚΤΡΙΚΟΙ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΙ

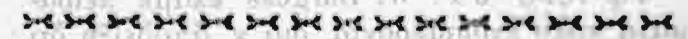
Τὸ 1911 ἔκαμε τὴν ἀρχὴν τῆς ἠλεκτροκινήσεως τῶν σιδηροδρόμων.

Τὸ τοιοῦτον κατ' ἀρχὰς ἐφημερόσθη δοκιμαστικῶς εἰς τὸ σιδηροδρομικὸν πλέγμα τῆς μεσημβρινῆς Γαλλίας, ἔδωσε δὲ θαυμάσια ἀποτελέσματα.

Αὐταὶ ἦσαν ἐν ὠχροτάτῃ σκιαγραφίᾳ αἱ ἐπιστημονικαὶ πρόοδοι τοῦ 1911, καθ' ἃς ὁ ἠλεκτρισμὸς προσφέρει τὰς περισσοτέρας ὑπηρεσίας· διὰ τὴν δυνάμιν ταύτην ὁ θαυμασμὸς μας πρέπει νὰ εἶναι ἀνεξάντλητος, διότι ὅσον ὁ ἠλεκτρισμὸς διαδίδεται, τόσον ὁ περισσότερο διαχέεται ἡ δυνάμις, ἡ λαμπρότης ἡ εὐμάθεια, ἀλλὰ καὶ τι ἄλλο, τὸ ὁποῖον καὶ τὸν ἠθικὸν καὶ εἰς τὸν πραγματικὸν ὀφείλου εἶναι πολύτιμον· τὸ φῶς.

(Κατὰ τὸν Max de Nansouy.)

Ἄργος.

ΣΠΥΡΟΣ ΘΕΟΧΑΡΙΣ
ΓΑΛΑΤΑ, ΜΑΧΜΟΥΔΙΕ, 1, ΚΩΝ/ΠΟΛΙΣ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚΑΙ
ΚΑΙ ΒΙΒΛΙΟΔΕΤΙΚΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΙ
Σφραγίδες ἐξ ελαστικοῦ.

Η ΜΥΙΑ

(Συνέχεια από σελ. 928 και τέλος)

Ἐξηγοῦμαι :

Μίαν ὄραϊαν θερινὴν ἡμέραν, καθ' ἣν ἤμην ἀπασχολημένος μετὰ τὴν σύνταξιν ἀπαντήσεως πρὸς κάποιον, ὅστις δὲν εἶχεν ἀρκετὸν σεβασμὸν πρὸς τὰς μειονότητες¹, τὴν στιγμὴν ἀκριβῶς, καθ' ἣν ἀνέπτυσσον τὰ μάλλον κατὰλληλα καὶ ἀποτελεσματικὰ ἐπιχειρήματά μου, τρεῖς μυῖαι ἤρχισαν νὰ μ' ἐρεθίζουν. Ἐνῶ ἡ μία ἐπέμενε νὰ περιπατῇ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς καὶ μ' ἐγαργάλιζε πολὺ δυσαρεστῶς, ἡ ἄλλη μετ' ἠνώχλει, προσπαθοῦσα νὰ τριγυρίζῃ εἰς τοὺς ῥώθωνάς μου, ἐνῶ ταῦτοχρόνως ἡ τρίτη ἐφόρμα ἄλλοτε μὲν κατὰ τῶν ὠτων μου καὶ ἄλλοτε κατὰ τῶν ὀφθαλμῶν μου.

Οὔτε ὁ καπνὸς τοῦ σιγάρου μου, οὔτε αἱ σπασμωδικαὶ κινήσεις τῆς κεφαλῆς μου κατ' ὀρθῶν νὰ μεταβάλουν τὴν τακτικὴν τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν ἐντόμων. Ἦναγκάσθην λοιπὸν ν' ἀφίσω τὴν γραφίδα καὶ ν' ἀρχίσω τὸν κατ' αὐτῶν πόλεμον. Διήρκεσεν οὗτος λεπτὰ τινα μόνον, ἀλλ' ὑπῆρξε πολὺ ἐπικὸς.

Αἱ δύο μυῖαι εὗρον τὸν θάνατον καὶ ἡ τρίτη ἀπέδρασεν εἰς τοὺς ἀγρούς, συναποφέρουσα ὅλα τὰ ἐπιχειρήματά μου καὶ τὴν διάθεσιν νὰ ἐξακολουθήσω τὸ ἔργον μου. Τοῦτο μ' ἐξηγγρίωσεν εἰς τοιοῦτον βαθμὸν, ὥστε ἔκτοτε ὄχι μόνον ἐπεζήτησαν διαφόρους παγίδας κατὰ τῶν μυιῶν, ἀλλ' ἀνέγνωσα καὶ ὄλους τοὺς συγγραφεῖς καὶ ὄλας τὰς πραγματείας, αἵτινες ἀπεδείκνυν, ὅτι ἡ μυῖα εἶναι ὄχι μόνον ἀκάθαρτον καὶ ἀνιαρὸν ζῶον, ἀλλὰ καὶ ὁ μεγαλύτερος ἐχθρὸς ἐκείνων, οἱ ὅποιοι προσπαθοῦν νὰ καταστρώσωσι μίαν ἰδέαν ἐπὶ τοῦ χάρτου. Ἐλαβον δὲ ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης τὴν ἀπόφασιν νὰ γράφω μόνον τὴν νύκτα, ὅποτε αἱ μυῖαι ἀναπαύονται. Ὅσον δ' ἀφορᾷ εἰς τὸν κατ' αὐτῶν πόλεμον, ἐσκέφθην ὡς καταλληλότερον μέσον νὰ κάμω ὅ,τι ἔκαμνον καὶ οἱ ἄλλοι, καὶ οὕτως ἐξέδητον πανταχοῦ καὶ πάντοτε τὰ ἐγκλήματα τῆς μυίας διὰ νὰ δυνηθῇ ἕκαστος νὰ τὴν πολεμῇ μετὰ τὸ πνεῦμα τῆς ἐνώσεως, τὸ ὅποιον ἀποτελεῖ τὴν δύναμιν.

Ἀφαιρῶ λοιπὸν τὴν λεοντὴν, μετὰ τὴν ὁποίαν ὁ σοφὸς Ἀγγλὸς εἶχε περικαλύψει τὴν μυῖαν, καὶ λέγω εἰς ὄλους, ὅτι αὕτη πρέπει νὰ ἐξαφανισθῇ τελείως ἀπὸ τὰς οἰκίας μας ὡς ἀποτελοῦσα ἓνα ἀληθινὸν κίνδυνον.

Καὶ ἰδοὺ διατί :

Οἱ Spillmann καὶ Haushalter ἀνεκόνωσαν τῷ 1887 εἰς τὴν Ἰατρικὴν Ἀκαδημίαν τῶν Παρισίων ἐργασίαν, δι' ἣς ἀπεδεικνύετο ὅτι αἱ μυῖαι δύναται νὰ μεταδώσωσι τὴν φθίσιν. Ὁ ἰατρὸς Haffmann εὗρε μερικὰς μυίας εἰς οἰκίαν, ὅπου εἶχεν ἀποθάνει τις ἐκ φθίσεως, τὰς ἐξήτασε καὶ εὗρεν εἰς τὰ ἐντόσθια τῶν βακίλλους τῆς φθίσεως.

Τῷ 1895 ὁ F. W. Burgess ἔκαμε πειράματα πολὺ ἐνδιαφέροντα, διὰ ν' ἀποδείξῃ ὅτι ἡ μυῖα δύναται νὰ μεταφέρῃ τὰς μολυσματικὰς ἀσθενείας. Ἡ μέθοδος του συνίστατο εἰς τὸ νὰ θέσῃ τὴν μυῖαν εἰς ἐπαφὴν μέρους,

Π. ΑΠΕΡΗΣ

ἐνθα ἐκαλλιεργεῖτο bacillus prodigiosus καὶ ἔπειτα νὰ τὴν ἀφίγη εἰς μίαν μεγάλην αἵθουσαν, μεθὸ κατὰ ποικίλα διαστήματα ἐλάμβανε τὴν μυῖαν καὶ ἐπέθετεν ἐπὶ ἀπεστερωμένης ἐπιφανείας γεωμήλου, ἐφ' ἧς καὶ τὴν ἀφινε νὰ βαδίζῃ. Τὰ τεμάχια ταῦτα οὕτω πως μολυνθέντα μετὰ τινα καιρὸν ἐκαλλιέργουν τὸν πρωτογόνον βάκιλλον ἀφθονώτατα.

Ὁ ἰατρὸς Φουστάνος τῆς Σύρου ἀνεγνώρισεν τῷ 1895 ὅτι ἡ κοινὴ μυῖα εἶναι ἱκανὴ νὰ μεταδώσῃ τὰ μικρόβια τοῦ ἀνθρακος, τοῦ ἐρυσσιπέλατος καὶ τοῦ τετάνου.

Ἀργότερον ὁ Chantemesse καὶ ὁ Borel ἀπέδειξαν τὴν διὰ τῆς μυίας μετάδοσιν τῶν μικροβίων τῆς χολέρας καὶ τὸ δυνατόν τῆς μεταδόσεως διὰ τῶν μυιῶν χολερικῆς τινος ἐπιδημίας εἰς μικρὰς ἀποστάσεις.

Προσφάτως ἔτι ὁ Dr Klein, ἰατρὸς τοῦ Saint Bartholemen Hospital, ἔλαβεν ἡμέραν τινα μυῖαν καὶ ἐξετάσας αὐτὴν εὗρε τὸν coli-bacille καὶ τὸν βάκιλλον Eberth, ὅστις φέρει τὸν τυφοειδῆ πυρετόν.

Ὁ ἰατρὸς Daniel Jackson ἔκαμε τὰς αὐτὰς μελέτας καὶ κατέληξεν εἰς τὰ αὐτὰ συμπεράσματα ἐπὶ τῆς μολύνσεως τοῦ λιμένου τῆς Νέας Ὑόρκης. Ὁ ἰατρὸς Graham Smith ἀνεκίνησε πάλιν τὸ ζήτημα τοῦτο ἐσχάτως, μετὰ σειρὰν δ' ὄλων λεπτοτάτων βιολογικῶν παρατηρήσεων, ἔλυσε τὸ πρόβλημα ἂν τὰ σπέρματα τὰ εἰσερχόμενα ζῶντα εἰς τὴν μυῖαν ἀπορρίπτονται ἐπίσης ζῶντα. Ἡ μυῖα εἶναι ζῶον λαίμαργον, ὅπερ καταβροχθίζει εἰς ὀλίγον χρόνον μεγάλην ποσότητα τροφῶν. Ἡ χωνευτικὴ ἱκανότης τῆς εἶναι θαυμασία σχετικῶς πρὸς τὸν μικρὸν τῆς ὄγκον. Ἄλλ' ἂν ἡ ἀποθήκη, τὴν ὁποίαν γεμίζει, εἶναι μεγάλη, τὴν κενώνει ὅμως βραδύτατα. Δὲν γνωρίζει τὰ κακὰ τῆς δυσκοιλιοτήτος, ὡς λέγει ὁ ἰατρὸς A. K., καὶ δὲν ἔχει ἀνάγκην καθαρτικοῦ τινος. Τετράκις τῆς ἡμέρας κατὰ μέσον ὄρον ἀποβάλλει τὸ περιεχόμενον τοῦ πεπτικοῦ σωλήνους τῆς καὶ διὰ τοῦ μέσου τούτου προξενεῖ τὴν μόλυνσιν. Ἄλλὰ δὲν εἶναι καὶ τὸ μόνον ἡ μυῖα ὅταν προσβάλλῃ τροφήν τινα, λαμβάνει ἀνάγκην νὰ τὴν βρέξῃ μετὰ τὸ ὑγρὸν τῆς, διὰ νὰ καταστήσῃ ταύτην μαλακώτεραν, κατὰ τὴν προετοιμασίαν δὲ ταύτην τοῦ γεύματός τῆς ἡ μυῖα, ὡς τὸ ἀπέδειξεν ὁ Smith, ἐξάγει ἀριθμὸν τινα σπερμάτων, τὰ ὅποια προηγουμένως εἶχε καταπαίει. Διὰ τῶν ἐγκρίσεων λοιπὸν [καὶ τῶν ἀφοδευμάτων τού-

των ἡ μυῖα σκορπίζει μικρόβια καθ' ὅλον τὸν ἀλήτην βίον τῆς.

Ὁ Smith διεπίστωσεν ἐπίσης βακίλλους φθίσεως τοῦ τυφοειδοῦς πυρετοῦ εἰς τὰ ἀφοδεύματα τῆς μυίας, οἵτινες ἐξήλθον ἀνέπαφοι ἐκ τῶν ἐντοσθίων τῆς μυίας. Καὶ ἂν ὄλαι αἱ μυῖαι δὲν μεταφέρωσι τὰ σπέρματα τοῦ τυφοειδοῦς πυρετοῦ, τῆς φθίσεως, τῆς διφθερίτιδος, ἢ τῆς χολέρας, περῶσαι ἀπὸ τοῦ ἐνὸς δωματίου εἰς τὸ ἄλλο, ἀπὸ τῆς ὁδοῦ εἰς τὴν οἰκίαν, ἀπὸ τὸν ἀπόπατον εἰς τὸ καλλυνητήριον τῆς κυρίας, ἀπὸ τοὺς ἀγρούς εἰς τὸ μαγειρεῖον, αὐταὶ πάντοτε μεταφέρουσι καὶ εἰσάγουσιν ὅλα ἀδιακρίτως τὰ σπέρματα. Ἄν δὲ ταῦτα πάλιν δὲν γεννῶσιν ἀσθενείας, πάντοτε ὅμως εἶναι προελεύσεως ἀκαθάρτου καὶ ὑπόπτου.

Ἡ μυῖα λοιπὸν ὄχι μόνον σὰς ἐμποδίζει τὸν πρωῖνὸν ὕπνον σας, ὄχι μόνον σὰς ἐνοχλεῖ ἢ σὰς ἐκνευρίζει μετὰ τὸν βόμβον τῆς, ἀλλὰ καὶ μολύνει τὰς τροφὰς σας, διότι, ἀφοῦ καθίσει μεθ' ἡδονῆς ἐπὶ τῆς κόπρου, ἐπὶ τῶν πτυέλων καὶ παντὸς εἶδους ἀκαθαρσίας ἀποθέτει ἐπὶ τῶν τροφῶν σας τὰ ἀποκρίματα καὶ τὰ περιπτώματά τῆς πλήρη ἐκ μικροβίων.

Πόλεμον λοιπὸν λυσσαλέον κατὰ τοῦ κοινοῦ τούτου ἐχθροῦ, ρίπτοντες πετρέλαιον ἐπὶ τῆς κόπρου, ἥτις εἶναι ἡ φωλεὰ τῶν ἐμβρυῶν τῶν μυιῶν, διὰ τῆς χρήσεως χλωριούχου ἀσβέστου εἰς τοὺς ἀποπάτους, διὰ τῆς ὑποθυμιάσεως τῶν δωματίων μας διὰ pyrétre καὶ formal, διὰ τῶν μυονοκτόνων χαρτίων καὶ ὄλων τῶν παρομοίων μέσων. Ἄν δ' ἐξακολουθήσῃ ἡ ἀνθρωπότης τὸν πόλεμον τοῦτον, θὰ φθάσῃ εἰς μίαν ἡμέραν, καθ' ἣν θὰ εἶναι ἀπηλλαγμένη τελείως τοῦ ἐχθροῦ τῆς τούτου.

Ἄς μὴ συνυθηκολογήσωμεν λοιπὸν μετὰ τὴν μυῖαν, ἥτις παίζει μετὰ τὴν ὑγείαν μας καὶ πολυλάκις μετὰ τὴν ζωὴν μας, καὶ ἥτις προξενεῖ τόσας ἐνοχλήσεις εἰς ἐκείνους, οἱ ὅποιοι ἐργάζονται, ὅσον καὶ εἰς ἐκείνους, οἱ ὅποιοι κοιμῶνται.

Π. ΑΠΕΡΗΣ
χημικός.

«Ι Π Π Ο Κ Ρ Α Τ Η Σ»

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΙΑΤΡΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ
ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ

ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν Μ. ΜΟΥΣΕΙΔΟΥ ἰατροῦ,
τῆ συννεργασίᾳ

τῶν διαπρεπεστέρων ἐν Ἑλλάδι, Εὐρώπῃ καὶ Ὄθ.
Αὐτοκρατορίᾳ Ἑλλήνων καθηγητῶν, ἰατρῶν.

Τὸ σοβαρώτερον, καλλιτεχνικώτερον, εὐθηνότερον
ἐλληνικὸν ἰατρικὸν περιοδικόν.

Τόμος ἐτήσιος ἐξ 800 περίπου σελίδων σχήματος 8ου
ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ 40 ΓΡ. ΔΙ' ΟΛΗΝ ΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΑΝ

10 ΦΡΑΓΚΑ ΔΙΑ ΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ

Γραφεῖα : Πέραν, 6, ὁδὸς Χατζῆ Ἀχμέτ,
Κωνσταντινούπολις.

Sauvedent

1. «La défense des minorités» τοῦτο θ' ἀποτελέσῃ τὸ θέμα μελέτης μου, τὴν ὁποίαν προτίθεμαι ν' ἀναλάβω λίαν προσεχῶς.

Η ΚΑΠΠΑΔΟΚΙΚΗ ΔΙΑΛΕΚΤΟΣ

Ἡ διάλεκτος αὕτη ὁμιλεῖται κυρίως εἰς τὰ χωρία καὶ τὰς κομποπόλεις, τὰς κειμένας ἐπὶ καὶ πέριξ τῆς πεδιάδος Μπουδάκ (Μπουδάκ ὄβασί). Ἡ πεδιάς αὕτη ἄρχεται ἀπὸ τῆς Νιγδῆς καὶ διήκει μέχρι τῆς Συνασοῦ (νοκὸς Ἰκονίου).

Ἀλλά, καίτοι ὅλα αὐτὰ τὰ χωρία συνεννοοῦνται διὰ τῆς αὐτῆς διαλέκτου, ὑπάρχουν ὅμως, ὡς εἶνε φυσικὸν καὶ ὅπως συμβαίνει καὶ ἔδῳ, διαφοραὶ τινες εἴτε ὡς πρὸς τὴν τροπὴν συμφώνου τινός, λ. χ. εἰς ἓν χωρίον τὸ θ' ἐτρόπη εἰς ρ, εἰς ἄλλο εἰς χ καὶ εἰς ἄλλο διετηρήθη, εἴτε ὡς πρὸς τὴν χρῆσιν ἰδιαίτουσῶν τινῶν δι' ἕκαστον χωρίον λέξεων, λ. χ. ἐν Ἀραβανίῳ ἡ γάτα λέγεται κατὰ, ἐνῶ ἐν Γούρδονος πισίκα.

Ἡ διάλεκτος αὕτη εἶνε αὐτὴ αὕτη ἡ δημῶδης παρεφθασμένη, ἔχουσα καὶ τὰς περισσοτέρας τουρκικὰς λέξεις (τουρκικὰς λέγων ἐννοῶ καὶ τὰς ἐν χρῆσει ἐν τῇ τουρκικῇ ἀραβικὰς καὶ περσικὰς).

Ἐκτὸς τῶν λέξεων, ἐπέδρασεν ἡ τουρκικὴ καὶ εἰς τὴν σύνταξιν καὶ μάλιστα καὶ εἰς μέρη ἀμιγῆ, κατοικούμενα ἀποκλειστικῶς ὑπὸ Ἑλληνοφωμανῶν, ὅπως ἐν Ἀραβανίῳ, Γούρδονος λ. χ. ἀντὶ νὰ εἴπωσιν : ἡ κόρη τοῦ Τσέτση, λέγουν : Τσέτση κόρ' ἀντὶ ἐμπροσθεν τῶν θυρῶν τῆς Ἐκκλησίας, Νηκηῆς τὰ χέρη ὀμπρό' ἀντὶ ἡ στέγη τοῦ σπιτιοῦ τοῦ πατρὸς μου, βαβά μ' σπιτιοῦ τ' τὸ δῶμα.

Ἐπίσης τὸ εἶμαι ἐγκλίνεται ὅπως καὶ τὸ τουρκικὸν ἰμ = εἶμαι λ. χ. καλὰ εἶμαι.

Ἡ διάλεκτος εἶνε καθαρωτέρα, δηλ. προσεγγίζει πρὸς τὴν δημῶδη, εἰς τὰ ἄνω τῆς πεδιάδος μέρη : Ποτάμια, Δζαλέλα, Μαλακοπή· εἰς τὴν Συνασὸν σχεδὸν ἐξέλιπεν ἕνεκα τῆς ἀπὸ πολλοῦ χρόνου ἀκαῆς τῶν σχολείων τῶν, σώζονται ὅμως λείψανα μόνον εἰς τὰ στόματα τῶν γραιῶν.

Εἰς τὰ μέσα τῆς πεδιάδος κεῖνται τὰ χωρία Μισθί, Σεμένδιρε, Οὐλάγατς, Τροχός. Εἰς τὸ Μισθί καὶ Τροχὸν ἡ διάλεκτος εἶνε πλουσιωτέρα εἰς λέξεις, ἐνῶ εἰς τὸ Οὐλάγατς καὶ Σεμένδιρε τούναντιον πτωχὴ ὡς ἐκ τῆς μεγάλης μετὰ τῶν Τούρκων ἐπιμιξίας, πρὸ πάντων εἰς μίαν συνοικίαν τοῦ Σεμένδιρε τείνει νὰ ἐκλείψῃ καὶ αὐταὶ αἱ μητέρες ὁμιλοῦν μετὰ τῶν νηπίων τουρκικὰ, πρᾶγμα, τὸ ὁποῖον δὲν συμβαίνει ἀλλάχθ.

Εἰς τὰ κάτω χωρία Ἀραβάνιον, Γούρδονος ἡ διάλεκτος εὐρίσκειται εἰς μέσην τινὰ κατάστασιν, δηλ. κατωτέρα τῆς τῶν ἄνω καὶ καλυτέρα τῆς τοῦ Οὐλάγατς καὶ Σεμένδιρε, ἐπίσης καλυτέρα καὶ τῆς τοῦ Φερτεκίου, ὅπου εἶναι πτωχὴ ὡς ἐκ τῆς μεγάλης μετὰ τῶν Τούρκων ἐπιμιξίας, ἐνῶ εἰς τὸ πλησίον κείμενον χωρίον Τελμησός (Δελμεσὸ) εἶνε καθαρωτέρα καὶ πλουσιωτέρα.

Γνωστὸν ἐκ τῆς ἱστορίας, ὅτι ἐπὶ Βυζαντινῶν ἡ Καππαδοκία ἦτο τὸ μᾶλλον εἰς γράμματα

καὶ τέχνας προηγμένον μέρος τῆς Αὐτοκρατορίας ἡμῶν, διότι ὑπῆρχε συμπαγῆς Ἑλληνικὸς πληθυσμὸς. Μέχρι τοῦδε τὰ μέρη ταῦτα ὀνομάζονται ἐπὸ τῶν ἐν Συρίᾳ Ἀραβοφόνων Ρουμλοῦκ (τόπος κατοικούμενος ὑπὸ Ἑλλήνων)· ἐρχομαι ἀπὸ τοὺς Ροῦμ, θὰ ὑπάγω πρὸς τοὺς Ροῦμ, εἶνε συνήθεις φράσεις. Πολλὰ ὅμως χωρία, μὴ δυνηθέντα ν' ἀνδῆξωσιν, ἐξισλαμίσθησαν, πρᾶγμα, ὅπερ καὶ οἱ ἴδιοι ὁμολογοῦσι, δεικνύοντες καὶ τὰς ἐκκλησίας τῶν.

Σχεδὸν εἰς ὅλα τὰ χωρία ὑπάρχουν καταφύγια, εἰς ἃ κατέφυγον ἐν ὄρα διωγμοῦ· ἀλλὰ περὶ τούτων ἄλλοτε.

Παραθέτομεν δεῖγμα τῆς διαλέκτου τῆς ἐν Ἀραβανίῳ ἰδίᾳ λαλουμένης :

«Ἄν ὕγρευῆς (ἔγγ(υ)ρευῆς) νὰ ὑπᾶς ἄς τὸ Χημπόλ' ἠ σὸ Ἀραβανί, παίρεις σὸ Χαϊδάρπασᾶ, παίρεις σὸ Χιμενδεφέρ, ἐκείνο τὸ μέρα καταβαίνεις σὸ Ἐσκί Σεχίρ, τ' ἄλλο τὸ μέρα σὸ Κόνια καὶ τ' ἄλλο τὸ μέρα πούριμ καὶ βραρναχ' ἠ σὸ Οὐλοῦ-κιεχλά· ἀπ' ἐκεῖ πᾶνεις ἓνα ἀραμπᾶ ἠ καὶ σὲ ἔχε ἠ σαατσᾶ παίρεις σὸ Ἀραβανί».

Παράφρασις

«Ἄν (γυρευῆς) θέλῃς νὰ ὑπάγῃς ἀπὸ τὴν Πόλι στὸ Ἀραβάνιον, πηγαίνεις στὸν Χαϊδάρπασᾶ, παίρεις στὸν Σιδηρόδρομον, ἐκείνην τὴν ἡμέραν (καταβαίνεις) καταλύεις στὸ Ἐσκί-Σεχίρ, (τὴν ἄλλην ἡμέραν) τὴν ἐπιούσαν στὸ Ἰκόνιον καὶ τὴν ἄλλην ἡμέραν πρὶν νὰ βραδυᾷς στὸ Οὐλοῦ-κιεχλά· ἀπὸ ἐκεῖ πᾶνεις ἓνα ἀμάξι καὶ σὲ ἔξη ὥρες πηγαίνεις στὸ Ἀραβανί».

Δ^ρ Ν. ΚΕΧΑΓΙΟΠΟΥΛΟΣ
διηγῆτος.

Σημ.— Πλειότερα ἴδε ἐν τῷ ἐκδοθησομένῳ ἔργῳ μου : «Γραμματικὴ καὶ Λεξικὸν τῆς διαλέκτου Καππαδοκίας καὶ Λυκαονίας».

ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΑΓΩΝΑΣ ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

ΚΑΙ ΑΛΛΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Τετρακόσια ἑκατομμύρια ἀνθρώπων, ναυουρισθέντων μὲ τὸ ζαλιστικὸν νανούρισμα ὀλοκλήρων χιλιετηρίδων σκότους καὶ δυσειδαιμονιῶν, ξυπνοῦν ἓνα πρωί, τὴν 10 Ὀκτωβρίου, τρίβουν τὰ βαρυμένα μάτια τῶν, βλέπουν τὰ ἑκατομμύρια τῶν μανδαρινῶν, οἱ ὁποῖοι ὡς ἐφιάλται μέχρι τοῦδε κατέπνιξαν τὸ ἰδανικόν τους, κάθε πνοὴν νεωτερισμοῦ

1. Στὴν Πόλι (ἐξ οὗ τὸ τουρκικὸν Ἰσταμπόλ) Σημπόλ'. Σημπόλ', τὸ σ πρὸ τῆς φωνῆς ι τρέπεται εἰς eh καὶ γίνεται χημπόλ'.
2. Τὸ δ πρὸ δύο φωνηέντων τρέπεται εἰς ρ' : τὸ δὲ σ ὡς εἶπομεν εἰς eh.
3. Σώζεται καὶ ἡ λέξις ἀμάκεχι=ἀμάξι, ἀλλὰ μόνον ἡ βωδίνη, ἡ πρωτόγονος, δηλ. τοῦ τόπου, ἐπειδὴ ἡ νῦν ἀμάξα εἰσηχθῆ ὑπὸ τῶν Τατάρων ἐσχάτως, φυσικῶ τῷ λόγῳ διεδόθη ἡ τουρκικὴ λέξις ἀραμπᾶς. Παραδείγματα τοιαῦτα ἔχομεν πολλά· λ. χ., ἐνῶ τὴν Ἰγχοριαν κλωστήν λέγουσιν κλωστή, τὴν εὐρωπαϊκὴν τὴν λέγουσιν μακαρᾶ κτλ.
4. Τὰ διπλά ψ καὶ ξ πρὸ τῆς φωνῆς ι ἀναλύονται εἰς τὰ ἐξ ὧν συνετέθησαν, δηλ. εἰς πο καὶ σο. τὸ δὲ σ πρὸ τῆς φωνῆς ι πάσχει τὴν ἄνω μεταβολήν.

τοῦ εἰκοστοῦ αἰῶνος, ἐγείρονται, συγκεντρῶνουν τεραστίαις δυνάμεις καὶ ζητοῦν νὰ εὐφρονῶν ἐκ θεμελίων, νὰ κατασυντρίβουν ριζηδὸν τὸ παμπάλαιον, τὸ ἀραχνιασμένον περιβάλλον, μέσα εἰς τὸ ὁποῖον ἀπολυταρχικῶς, δεσποτικῶς, τρομακτικῶς ἐπὶ τόσους αἰῶνας ἐδούλευον.

— Ζήτω ἡ δημοκρατία ! κάτω ὁ αὐτοκράτωρ ! θάνατος εἰς τοὺς Μαντοῦ !

Αὐτὸς εἶναι ὁ ἐξεγερτήριος θούριος, ὁ ὁποῖος ψάλλεται καθ' ὅλην σχεδὸν τὴν ἀχανῆ χώραν τοῦ Οὐρανίου Κράτους.

— Κάτω ὁ αὐτοκράτωρ ! . . .

Καὶ ξεύρετε περὶ τίνος αὐτοκράτορος πρόκειται ;

Οὔτε περὶ Λουδοβίκου 16ου, οὔτε περὶ Χαμητ ἡ Μανουήλ, ὁ ὁποῖος τὴν ὅλην ὑπαρξιν τοῦ κράτους του ἐκρέμασεν ἀπὸ τὴν καλωσοδέταν τῆς ὥρας τοῦ Γκάμπη.

Πρόκειται δι' ἓνα ἀθωότατον ἐξαετῆ μονάρχη, ὁ ὁποῖος, πρὶν ἀκόμη δοκιμάσῃ τί καλὸν ἢ κακὸν νὰ δώσῃ εἰς τοὺς ὑπηκόους του, δέχεται τὸ βαρύτερον δι' αὐτὸν πλήγμα, ὑφίσταται τὴν πικρίαν τοῦ ἐξορίστου καὶ τοῦ ἐκπτώτου.

Ἐνας ἰατρός, ὁ Σουν Γιατ Σέν, καταδικασθεὶς πρὸ καιροῦ εἰς θάνατον φεύγει μακρὰν τῆς πατρίδος του, ἡ ὁποία τόσον σκληρῶς τὸν κατεδίκασεν, ὀρκίζεται καὶ ἀπειλεῖ ἀνατροπὴν τῶν πάντων εἰς αὐτήν.

Περιέχεται τὴν Εὐρώπην, τὴν Ἰαπωνίαν, τὴν Ἀμερικὴν καὶ ὡς ἱεραπόστολος μὲ φλογερὰν πειστικότητα καταπέθει ὅλους τοὺς αὐτόθι ἀνεπτυγμένους συμπατριώτας καὶ ὁμοφυλοῦς του ὑπὲρ τῆς ἀνακηρύξεως τῆς δημοκρατίας εἰς τὴν παναρχαίαν πατρίδα του.

Οἱ λόγοι του εὐρίσκουσιν ἔδαφος γόνιμον, λαμβάνει σάρκα καὶ ὀστά ὁ πόθος καὶ ἡ ἀπειλή του, τὰ δὲ ἑκατομμύρια τῶν συνδρομῶν καὶ οἱ ἐν τῇ ἐλευθερίᾳ τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ἀμερικῆς μορφωθέντες ὁμοφυλοῖ τοῦ κλονίζου ἐκ θεμελίων τὸ ἀπρηχαιωμένον καθεστὼς.

Εἰς τὸ Φουτσέου, εἰς τὸ Νάγκινον, εἰς τὸ Οὐτσέγ ἡ ἐπανάστασις προχωρεῖ ἀκίθεκτος.

Ἀλλὰ καὶ οἱ αὐτοκρατορικοὶ παρουσιάζουν ἰσχυροτάτην καὶ ἐπίμονον ἀντίστασιν.

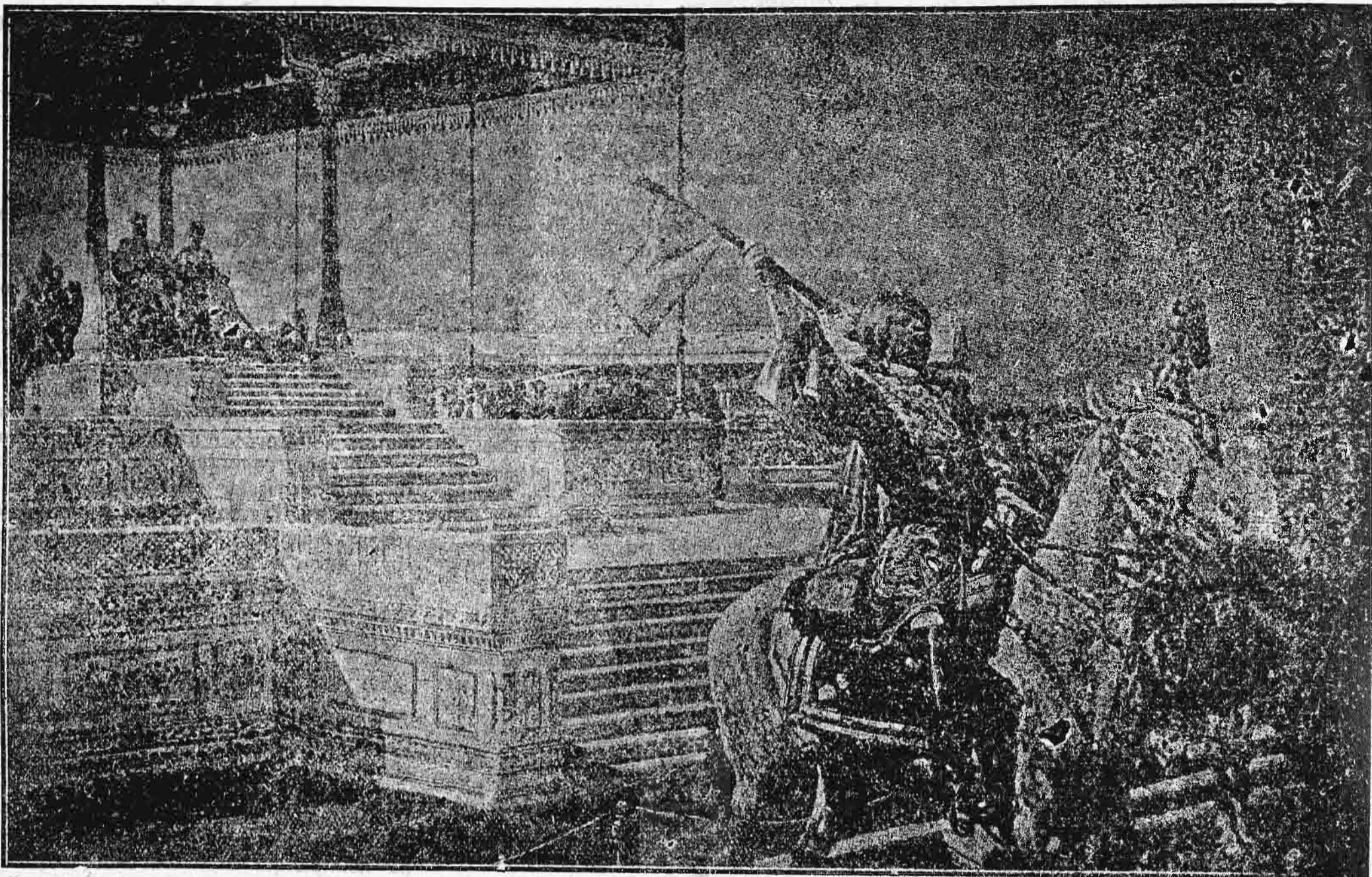
Τὸ αἷμα βράζει τὰ νερὰ τοῦ μεγίστου ποταμοῦ Γιαγτσεκιάγκ, τὰ δὲ ὀρητικὰ ρεῦματά του κηλοῦν πρὸς τὴν ἐκβολὴν του ἀπειράριθμα σώματα νεκρῶν τῶν πρωτεργατῶν τῆς κινεζικῆς ἐλευθερίας.

Ὁ ἀντιβασιλεὺς τοῦ Οὐτσέγ γαυριῶν τηλεγραφεῖ εἰς τὸ Πεκίνον, ὅτι κατέστειλε τὴν ἐπανάστασιν καὶ ὅτι ἐπνίξεν αὐτήν εἰς τὸ αἷμά της.

Καταφθάνει ὅμως εἰς τὸ Χάν-κέου ἡ κινεζα διδασκάλισσα Μίν-Λου, συναποφέρουσα καὶ αὐτὴ πολλὰς χιλιάδας δολλαρίων ἐξ Ἀγ. Φραγκίσκου, τὰ ὁποῖα προθυμότερα διὰ τὸν ἐλευθερωτικὸν ἀγῶνα τῆς πατρίδος τῶν συνεισέφερον οἱ πολυπληθεῖς ἐκεῖ ὁμοφυλοῖ της.

Ὁ ἀγὼν τὴν φορὰν ταύτην γιγαντιοῦνται, εἰσέρχεται εἰς τὸ δεύτερον, τὸ πεισματωδέστερον, τὸ θριαμβευτικώτερον αὐτοῦ σημεῖον.

Ὁ πρόεδρος τῆς ἐπαναστατικῆς κυβερνήσεως στρατηγὸς Λή-Γιούκ-Χούγκ εἶναι πανταχοῦ παρών, διδάσκει, παροτρύνει, παρορμᾷ εἰς τὸν ἀγῶνα. Ἀλλὰ καὶ ἡ ἐμπνευσμένη Μίν-

Κήρυκες ἀγγέλλοντες τὸ γεγονός τῆς στέψεως τῶν Βασιλέων τῆς Ἀγγλίας ἐν Ἰνδίας.

Λοῦ συμπληροῖ κατὰ μέγα μέρος τὸ πατριωτικὸν καὶ δύσκολον ἔργον τοῦ στρατηγοῦ.

*

Ἡ πυρκαϊὰ ἀνάπτει ὅσον οὐδέποτε ἄλλοτε εἰς τὸ Χάν-κέου. Εἰς μίαν καὶ μόνην νύκτα αἱ κεφαλαὶ τῶν μανδαρίνων πίπτουν σχεδόν.

Φαντασθῆτε, εἰς τὸ κατώφλιον ἑνὸς μεγάλου μανδαρίνου μίαν πρωΐαν εὐρέθησαν σωριασμένοι ὑπὲρ τὰς πενήντα κεφαλῆς.

Σωστὴ δηλαδή νύξ τοῦ ἁγίου Βαρθολομαίου.

Τίποτε πλέον δὲν συγκρατεῖ τὸ ρεῦμα τῆς ἐπαναστάσεως. Ὅλοι ὀμνύουν εἰς τὴν σημαίαν τῆς ἀνακηρυχθείσης δημοκρατίας καὶ ψάλλον ὕμνους καὶ θούρια διὰ τὸν πρῶτον αὐτῆς πρόεδρον, τὸν ἱατρὸν Σούντ-Γιάτ-Σέν.

Μόνον τὸ Πεκῖνον ἀπομένει ἀκόμη πιστὸν εἰς τὴν ἀποκηρυχθεῖσαν δυναστείαν τῶν Μαντοῦ. Ἀλλὰ καὶ αὐτὸ ἴσως τὴν στιγμὴν ταύτην ἠκολούθησε τὰ ἐγερτήρια κηρύγματα τοῦ Σούντ Γιάτ Σέν καὶ τῆς Μίν-Λοῦ.

*

Ὅπως δῆποτε ἡ χώρα τοῦ Κουμφουκίου τῶν δυσειδαιμονιῶν, τοῦ Σινικοῦ τείχους καὶ τῆς μισοξενίας, ἀναζωογονουμένη ἀπὸ τὸ εὐεργετικὸν φῶς τοῦ πολιτισμοῦ τοῦ εἰκοστοῦ αἰῶνος, προάρισται νὰ συντρέψῃ τὰ δεσμὰ τῆς δουλοκρατίας διὰ τὸ ἀποτελέσει τὴν μεγαλειτέραν . . . Δημοκρατίαν τοῦ κόσμου.

ΗΜΑΣΤ. Φ. ΚΕΡΜΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΔΙΗΓΗΜΑ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

~~~~~

Ο ΑΜΙΛΗΤΟΣ

Καὶ βέβαια εἶχε δίκαιο, πολὺ δίκαιο, νὰ πετάξῃ ἀπὸ τῆ χαρὰ του ὁ καυμένος ὁ Φάνης ὁ Καραμπᾶς, ὅταν τὴν παραμονὴ τῶν Φώτων τὸν ἐφώνησε ὁ λοχαγὸς του καὶ τὸν ἀνήγγειλε ὅτι τὸν δίδει τὴν ἀδεια νὰ γιορτάσῃ τὴν μεγάλη αὐτῆ ἡμέρα στὸ χωριουδάκι του, ἀνάμεσα στοὺς ἀνθρώπους τοῦ σπητιοῦ του, μαζῆ μὲ τοὺς φίλους του. Δὲν ἦταν καὶ τόσο μακρὰ τὸ χωριουδάκι του, ἓνα χωριουδάκι ἀφαντάστως χαριτωμένο, ποῦ σκαρφάλωνε στὲς ράχαις κάποιου δενδροφυτευμένου βουνοῦ, σὲ ὀλίγη ἀπόστασιν ἀπὸ ἓνα σιδηροδρομικὸ σταθμᾶκο, ποῦ μόλις ἀπείχε ἀπὸ τὴν Πόλι, ὅπου ὑπηρετοῦσε ὁ Φάνης ὁ Καραμπᾶς, τρεῖς ὥραις. Αὐτὸ ἴσια-ἴσια τὸν ἔκαμε νὰ ἦναι σκεπτικὸς αἰῶνια καὶ στὲς συναναστροφές καὶ στὰ συμπόσια τὰ στρατιωτικὰ καὶ στὲς ἐστρατεῖες καὶ στοὺς πολέμους.

Καὶ εἶχε εὐρεθῆ σὲ πολλοὺς πολέμους καὶ σε μάχες ἀμέτρητες, ποῦ ἀντὶ νὰ τὸν κάμουν νὰ λησμονήσῃ, ἔστω καὶ γιὰ κάμποσες στιγμές, τὸ σπῆτί του καὶ τὸ χωριό του, τὸν ἔκαμαν περισσότερο θλιβερὸ καὶ μελαγχολικόν.

Ὅλοι μέσα εἰς τὸν στρατῶνα τὸν εἰρωνεύοντο, ἀλλὰ καὶ τὸν ἐλυποῦντο καὶ οἱ συστρατιῶταί του τὸν εἶχαν βαπτίσει «ἀμίλητο» (σοῦλεμέζι), πράγμα διὰ τὸ ὁποῖον εἶχε παρὰ τὸν ἀγαθὸν στρατιώτην.

Εἶν' ἀλήθεια πῶς τὸ κοσμικὸ αὐτὸ ἐπίθετο δὲν ἦταν καὶ τόσο προσβλητικόν, ἐκεῖνος ὅμως αἰσθάνονταν μεσ' σιὴν ψυχὴν τοῦ βαθεῖα τὴν εἰρωνεία καὶ τὸ περιγέλιο τῶν στρατιωτῶν καὶ ὅταν κάποτε τὸν φωνάζανε : «σιὸρ ἀμίλητε», σὲ θέλει ὁ ἀξιωματικὸς, ἢ «ἀμίλητε» ἐφέντη, πήγαινε νὰ πλύνῃς τὰ βρώμικα τοῦ δεκανέως σου, ἐκινούσε παράπονα τὸ κεφάλι του καὶ ἔλεγε σὲ μερικὸν χριστιανὸν συστρατιώτην μὲ κάποιον βαθὺ πόνον :

— Μὰ τί κακὸ ἔκαμα σ' αὐτοὺς τοὺς ἀνθρώπους καὶ ὅλοι μ' ἔχουν γιὰ περιγέλιο ! Ἄν εἶμαι κομμάτι σκεπτικὸς καὶ δὲν μπορῶ νὰ φλυαρῶ σὰν τοὺς ἄλλους, τί γταίω ἐγώ ; Τί ζημιά φέρνω στὸ λόγῳ μου καὶ ὅλοι ἀπὸ τὸν ἀξιωματικὸ ὡς τὸν κατώτερον στρατιώτην μὲ ἀνεβάζουν ὁ «ἀμίλητος», μὲ καταβάζουν ὁ «ἀμίλητος» ; Μπᾶς καὶ κλαύθηκα σὲ κανένα ἢ μὴ καὶ παραπονέθηκα γιὰ τὲς βαρεῖες ἀγγαριές ποῦ δέχομαι χωρὶς νὰ βγάλω λόγον ἀπὸ τὸ στόμα μου ;

Ὅσο ὅμως ἐκεῖνος παρεπονείτο, τόσο περισσότερο τὸν εἰρωνεύονταν οἱ ἄλλοι στρατιῶται, καὶ πρὸ πάντων ἓνας χριστιανὸς δεκανέας, ὁ Σωτήρης ὁ Πάντικας, ποῦ νομίζεις αὐτὸν καὶ μόνον πρόσεχε ἐπάνω στὰ γυμνάσια καὶ διέτασσε :

— Στροφή ἐπὶ δεεξεῖα ! Προσοχή, ἀμίλητε ! Μετααβολή ! ἔ, κὺρ ἀμίλητε, τὸ δεξιὸν σου ποδάρι, τὸν ἀριστερό σου ὦμον !

Καὶ χαμογελοῦσε, ὁ ἀξιωματικὸς καὶ ἐπι-

θύριζαν κάτι ερωτικά λόγια οἱ ἄλλοι στρατιῶται, καὶ ἐκίτταζε τὸ δεξί του πόδι καὶ τὸν ἀριστερό του ὄβλο ὁ καυμένος ὁ Φάνης.

Γι' αὐτὸ καὶ εἶχε δίκαιο, πολὺ δίκαιο, νὰ πειάξῃ ἀπὸ τῆς χαρᾶς του, ὅταν τὴν παραμονὴ τῶν Θεοφανείων τὸν ἀνήγγειλε ὁ λοχαγὸς του, ὅτι τὸν δίδει τὴν ἄδεια νὰ ἑορτάσῃ ὕστερα ἀπὸ τόσο καιρὸ τὴν ἡμέρα αὐτὴ στὸ χωριὸ του, ἀνάμεσα στοὺς ἀνθρώπους τοῦ σπητιοῦ του, μαζῆ με τοὺς φίλους του.

*

Κουλουριασμένος μέσα στὴν βαρεῖα στρατιωτικὴ του καπότα καὶ τῆς κᾶπως καινούργιες ἀρβίλλες του, ἔβλεπε ἀπὸ τὸ παράθυρο τοῦ τραίνου μὲ βλέμμα θολό, ποῦ χάνουνταν σ' ἓνα ἀπέραντο λευκὸ ἄπειρο, ὅλα τὰ κατὰ-λευκα ἐκεῖνα χωριουδάκια μὲ τῆς στολισμένες ἀπὸ χιόνινα ἀνθη στέγες, ποῦ προσπερνοῦσαν διαβολικά, σὰν φαντάγματα ἔξωτικὰ τὸ ἓνα κατόπιν τοῦ ἄλλου.

Ἐξω σκοτιάδι βαθύ, πίσσα, καὶ μόνο κᾶτι χρωματισμένα τετραγωνικά χονδροφάναρα, σκορπισμένα ἐδῶ κ' ἐκεῖ στὸ δρόμο τῆς γραμμῆς, σκορποῦσαν τὸ χλωμό τους φῶς, ἐπάνω στὸ ἀπάτητο νυφικὸ στρώμα τοῦ χειμῶνος.

Τὸ τραῖνο ἔτρεχε-ἔτρεχε σὰν ἀστραπή, καὶ ἡ σκέψεις τοῦ στρατιώτου σὰν ἀστραπή κ' αὐτὲς ἔστριφογύριζαν δαιμονικά μέσα στὴν φαντασία του. Ἐτρεμε ὀλόκληρος τὸν ἐθέρμαινε ὁμως κᾶποιο πλάνο ὄνειρο, ποῦ θὰ πραγματοποιεῖτο σὲ ὀλίγες ὥρες, γιθάνοντας στὸ ὄνειρεμένο χωριουδάκι του.

Τώρα πέρα, μακρὰ ἀπ' τὰ βουνά, ἀντήχησε κᾶποιος ἦχος καμπάνας, ποῦ ἔρχονταν ἀπλά-ἀπλά καὶ ἔσβυνε μέσα εἰς τὸ βούισμα τοῦ λυσσασμένου βορρηᾶ.

Δύο ὥρες, ἴσως καὶ ὀλιγώτερο, θὰ ἔφθανε στὸ τέλος τοῦ ὄνειρου του. Καὶ τὸ τραῖνο προχωροῦσε καὶ ἡ καρδιὰ τοῦ καυμένου τοῦ Φάνη χτυποῦσε δυνατὰ, ἀτελείωτα.

Νὰ τὸ δενδροφυτευμένο μονοπάτι, ποῦ ἔφερεν ἐπὶ τὴ μικρὴ κρουσταλλένια βρυσούλα, νὰ ἡ αὐλὴ τοῦ πατρογονικοῦ του σπητιοῦ μὲ τὸ πηγάδι, ποῦ ἀνταμώνουνταν μὲ τὴν καλὴ του βοσκοπούλα, τὴν Φωτεινὴ, καὶ τῆς ἔλεγε τόσα γλυκὰ τρυφερά λογάκια, νὰ καὶ ἡ κλωστρα ποῦ ἔκλωθε ἡ ἀγαθὴ του μητερούλα σὴς ἀτελείωτες χειμωνιάτικες νύχτες, τὴν ὥρα ποῦ ἡ γιαγιάκα διηγεῖτο τὸ παραμῦθι τῶν Καλικαντζάρων καὶ τῆς Κερένιας βασιλοπούλας. Καὶ τὸ χιόνι ἐξακολουθοῦσε τὸν ἔξωτικό του χορὸ καὶ ὁ βορρηᾶς τὸ φρικιαστικὸ του βούισμα καὶ ἡ καρδιὰ τοῦ Φάνη τὸ ἀτελείωτο κτύπημα, ἀνύλαλο τοῦ ἀπομακρυνοῦ ἤχου τῆς καμπάνας, ποῦ ἐσήμαινε τὴ λειτουργία τῶν Θεοφανείων. Ἐπάνω ὁμως στὸ δυνατό κονσέρτο τοῦ χιονιοῦ καὶ τοῦ βορρηᾶ καὶ τῆς καμπάνας, ἀντιβόισε ἓνας ἄλλος πολὺ φοβερώτερος ἦχος, μαζῆ με κᾶτι φωνὲς σπαρακτικές, ἀπαίσιες! Ὀλόκληρο τὸ τραῖνο λὲς κ' εἶχε κυλισθῆ πρὸς στιγμὴν σὲ μιὰ χαώδη ἄβυσσο. Ὁ Φάνης ἐτινάχθη καὶ αὐτὸς καὶ πρὸς στιγμὴν μετεβλήθη... εἰς στήλην ἄλατος! Πόσο ἔμεινε σ' αὐτὴν τὴν ἀλατοποιημένην στάσι δὲν ἦτο δυνατόν νὰ ἐνθυμηθῆ. Μονὸν ἐνθυμεῖτο σὰν ὄνειρο τῆς ἀπαίσιες σπαρακτικὲς φωνὲς καὶ ἀκόμη περισσότερον, τὸ δυνατό σπρώξιμο, μὲ τὸ ὁποῖον τὸν ἠνάγκασε ἓνας ὀδηγὸς νὰ πηδήσῃ κάτω ἀπὸ τὸ τραῖνο. Τὸ χωριουδάκι του εὐτυχῶς δὲν ἐδρίσκατο καὶ σὲ μεγάλην ἀπόστασιν. Μὲ ὄλην

ἐκείνην τὴν κοσμοχάλασι ἠμποροῦσε νὰ διακρίνῃς ἓνα ὑψηλοῦσιζο καμπαναριὸ ἀγαλματένιο λὲς ἀπὸ τὸ χιόνι, ποῦ τίποτε δὲν εἶχε ἀφίσῃ ἀλεύκαντο. Ἄλλ' ὅ,τι διέκρινε ὁ ἀγαθὸς στρατιώτης, δὲν ἦταν τὸ ὑψηλὸ καμπαναριὸ τοῦ χωριοῦ, ἀλλὰ μιὰ ἀπέραντος λίμνη αἵματος, ποῦ κυλοῦσε μέσα ἀπὸ τὸν κατάλευκο δρόμο, καὶ κᾶτι ἄμορφα κρέατα, συντρίμια τῶν σκοτωμένων, ποῦ προκαλοῦσαν τὴν ἀνατριχίλα καὶ τὴν φρικίασιν.

Καὶ τὴ φρικίασιν αὐτὴ τὴν αἰσθάνθηκε τόσο βαθειά, ποῦ ἔφερε τὰ χέρια του εἰς τὰ μάτια του καὶ ἔξετέλεσε ἄθελα μιὰ μεταβολὴ βιαστικὴ, ἀστραπιαία. Οὔτε λέξι εἰμποροῦσε νὰ ἀρθρώσῃ, καὶ ἐξηκολούθησε ἀσυναίσθητα τὸν χιόνινο δρόμο, τὸ φραγμένον μονοπάτι καὶ τὰ στενὰ σοκακάκια ποῦ ὡδηγοῦσαν στὸ χωριὸ του. Δὲν ὄνειρευόνταν τώρα τὴν κρουσταλλένια βρυσίτσα καὶ τὴν ἡσυχὴ αὐλὴ τοῦ σπητιοῦ του μὲ τὸ πηγάδι καὶ τὴν κλωστρα ποῦ ἔκλωθε σὴς χειμωνιάτικες νύχτες ἡ μαννούλα του, οὔτε καὶ τὴν πανώρηα βοσκοπούλα, τὴν ἀγάπη του. Ὅλα τὰ ὄνειρα αὐτὰ ὑποχωροῦσαν ἐμπρὸς εἰς τὸ φρικιαστικὸ ὄνειρο τῆς καταστροφῆς. Ἐκλείε τὰ μάτια του. Καὶ μέσα ἀπὸ τὰ μισοκλεισμένα του βλέφαρα ἔβλεπε τὰ συντρίμματα τῶν βαγониῶν, τὰ κατακυλισματα τῶν συντριμμάτων μέσα στὸ ρέμμα καὶ τὴν ἄβυσσο καὶ τὰ ἄμορφα μέλη τῶν κορμῶν τῶν ἐργατῶν. Ἐβλεπε τὴν λίμνη τοῦ αἵματος ποῦ ἐκηλίδωνε τὸ ἀμόλυπτο παρθενικὸ σενδόνι τῆς γῆς καὶ ἄκουε τὰ σπαρακτικὰ κλάμματα τῶν πληγωμένων καὶ τὲς ξεψυχισμένες φωνὲς τῶν ἐτοιμοθανάτων. Μόνο τὸν ἦχο τῆς μικρῆς καμπάνας τοῦ χωριοῦ, ποῦ χτυποῦσε χαρμόσυνα τὰ Θεοφάνεια, αὐτὸν δὲν ἤκουε μόνο. Καὶ προχωροῦσε...

*

— Φῶς στὰ μάτια σου, κυρὰ Παγῶνα!

— Κλωῶς τὸν δέχθηρες, κυρὸ συμπέθερε! Φροῦπ, φροῦπ καὶ οἱ συμπέθεροι καὶ οἱ κουμπάροι καὶ οἱ σύγγαμβροι καὶ ὄλο τὸ συγγενολόγι καὶ τὸ χωριὸ ὀλόκληρο ἔτρεχε γιὰ νὰ συγχαρῆ τὸν κυρὸ Γαρούφαλλο καὶ τὴν κυρὰ Παγῶνα καὶ νὰ καμαρώσῃ τὸν Φάνη, ποῦ τόσες φορές ὄνειροπόλησαν στοὺς χοροὺς καὶ στὰ πανηγύρια τοῦ χωριοῦ. Καὶ ἔτρεχαν ἀκόμη νὰ ἀκούσουν τὰ κατορθώματα τοῦ ἀγαθοῦ χωριανοῦ τῶν στρατιώτη, τῆς ἐκστρατείας καὶ τῆς νίκης του. Καὶ ἔτρεξε δειλὴ δειλὴ ἡ βοσκοπούλα νὰ ἀντικρῶσῃ τὴν λάμνη τῶν ματιῶν τοῦ καλοῦ τῆς, νὰ ἀκούσῃ τῆς ἀνδρείες του καὶ νὰ μεθύσῃ ἀπὸ τὸ ἀρμονικὸ του τραγοῦδι. Πόσες φορές, ξαπλωμένος στὸ πλάι τῆς ἐπάνω στὴν πλεύρα τοῦ βουνοῦ, δὲν τὴν εἶχε γλυκομεθύσῃ μὲ τὸ ἐρωτικὸ του τραγοῦδι καὶ τὸ κρασί τῶν χειλιῶν του! Μὰ τώρα ὁ κακόμοιρος ὁ Φάνης γιατί ἄρα γε οὔτε τῆς ἀνδρείες του μποροῦσε νὰ διηγηθῆ, οὔτε σὲς ἐρωτήσεις τῶν χωριανῶν τιν νὰ ἀπαντήσῃ, οὔτε καὶ τὴν ἀγάπη του νὰ γλυκονανουρίσῃ μὲ τὴν ἀρμονία τοῦ τραγοῦδιου του!

Κουλουριασμένος μέσα στὴν παληὰ στρατιωτικὴ του κάπα καὶ τῆς κᾶπως καινούργιες ἀρβίλλες του, ἔβλεπε μὲ κᾶποιο ἀνέκφραστο βαθὺ πόνο ὅ,τι τοῦ ἐνεθύμιζαν τὴν χαρὰ, τὴν εὐτυχία, τὸν ἔρωτά του, καὶ ἓνα ἀγνὸ δάκρυ σιωπηλὸ κυλοῦσε σὴς ἀρρενωπὲς παρειὲς του.

Καὶ ὄλοι σαστισμένοι καὶ ὄλοι μὲ πρόσωπα ποῦ καθρέφτιζαν τὴν ἀγωνία τῆς ψυχῆς,

ἔρωτοῦσαν μὲ τὰ βλέμματά των γιατί ἄρα γε νὰ μὴν ἀνοίγῃ τὸ στόμα του νὰ τοὺς πῆ δύο λόγια ὁ Φάνης. Τοῦ κάκου αἱ παρακλήσεις τοῦ γέρω-πατέρα, καὶ τῆς γρηᾶς-μαννούλας του, τοῦ κάκου τὰ δάκρυα καὶ ἡ πονετικὲς ματιὲς τῆς πανώρηας βοσκοπούλας, τῆς ἀγάπης του. Ὁ Φάνης ἔμεινε γιὰ πάντα ὁ σιωπηλός, ὁ ἀμίλητος, ὁ βουβὸς στρατιώτης...

*

Τί εἶχε συμβῆ; ... Κανείς δὲν εἶχε μάθει τὴν στιγμὴ ἐκείνη. Μονάχα τὴν ἡμέρα τῶν Θεοφανείων, πρὸς τὸ βράδυ, ἔγινε γνωστὸ στὸ χωριουδάκι, πῶς τὸ μεγαλειότερο μέρος τοῦ τραίνου, ποῦ γυροῦσε ἀπὸ τὴν Πόλι ὁ Φάνης γιὰ νὰ γιορτάσῃ μαζῆ με τὸ σπητί του τὴν μεγάλη ἡμέρα, εἶχε τινάχθῃ στὸν ἀέρα εἰς ἀπόστασιν ὀλίγην ἀπὸ τὸν σταθμῆκο ποῦ ἔφερε τὸ ὄνομα τοῦ μικροῦ ἐκείνου χωριοῦ καὶ ὅτι εἶχαν σκοτωθῆ ὄλοι οἱ ἐργάται καὶ οἱ περισσότεροι ἐπιβάται.

*

— Καλλίτερα νὰ σκοτώνουνταν καὶ ὁ γυιὸς μου, ἔλεγε τὸν ἄλλο χρόνον ἀνήμερα τῶν Θεοφανείων ὁ κυρὸ Γαρούφαλλος, παρὰ νὰ τὸν βλέπω σήμερον βουβό!

Μοναστήριον

Β. Μ. Η.

Σαλπικητῆς τοῦ 49ου Συντάγματος.

ΑΠΑΡΑΒΑΤΟΙ ΟΡΟΙ ΤΗΣ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΕΩΣ

- 1.—Οὐδεμία αἰτησις ἐγγραφῆς γίνεται δεκτὴ ἀν δὲν συνοδεύεται ὑπὸ τοῦ ἀντιτίμου.
- 2.—Τὸ τίμημα ἐμβάζεται ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν καὶ τοῦ ἔξωτερου διὰ ταχυδρομ. ἐπιταγῆς (mandat poste), ἢ τραπεζικῆς ἐπιταγῆς, ἢ διὰ τουρκικῶν γραμματοσήμων ἐντὸς συστημένης ἐπιστολῆς.
- 3.—Αἱ ἀποδείξεις φέρουσι τὴν ὑπογραφήν τοῦ διευθυντοῦ καὶ τὴν σφραγίδα τοῦ φύλλου.
- 4.—Ὅλαι αἱ διαφημίσεις προπληρόνονται.
- 5.—Τὰ ἀποστελλόμενα πρέπει νὰ εἶναι ἐνυπόγραφα. Τὰ χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.
- 6.—Αἱ ἐγγραφαὶ ἀρχονται ἀφ' ἐκάστης ἐξαμηνίας.
- 7.—Διὰ πᾶσαν ἀλλαγὴν διευθύνσεως δέον ν' ἀποστέλλεται 1 γρόσιον.

Bazar Métropolitain

ΜΕΓΑΛΗ ΑΠΟΘΗΚΗ ΜΥΡΩΔΙΚΩΝ

ΚΑΙ ΕΙΔΩΝ ΝΕΩΤΕΡΙΣΜΟΥ

ἈΔΕΛΦΩΝ Σ. & Ι. ΒΑΣΙΛΑΤΟΥ

Ἐν Γαλιᾷ,

ἀκριβῶς ἀπέναντι τοῦ Τουνελ, ἀριθ. 23.

—→←—

Ἐν τῷ ἀρχαίῳ τούτῳ καταστήματι εὐρίσκονται καὶ πωλοῦνται εἰς τιμὰς ἀληθῶς μετριοτάτης Μυρωδικὰ παντὸς εἶδους τῶν ὀνομαστοτέρων Εὐρωπαϊκῶν ἐργοστασιῶν, ὡς ἐπίσης καὶ ὄλα τὰ εἶδη Νεωτερισμοῦ.

Ἐπὶ ταῖς ἐπιχειρήσεις μάλιστα ἑορταῖς καὶ τῷ Νέφ Ἐτεῖ συνιστῶμεν θερμῶς εἰς τὸ ὁμογενὲς δημόσιον τὸ μοναδικὸν τοῦτο εἰς τὰ τοιαῦτα εἶδη Ἑλληνικὸν κατᾶστημα, ὁπερ πληρέστατα ἀντιπροκρίνεται εἰς τὰς ἀπαιτήσεις καὶ τοῦ ἀπαιτητικωτέρου τῶν πελατῶν.

Πώλησις χονδρικῶς καὶ λιανικῶς.

Η ΚΕΡΚΥΡΑΙΑ ΚΟΡΗ

Μυθιστορία ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ

ΚΑΤΑ ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΝ Ν. ΣΑΡΑΔΟΥ

(συνέχεια ἀπὸ σελίδος 930)

Τῇ ἐφάνη κομψότατος καὶ τὴν ἐνεποίησε μεγίστην ἐντύπωσιν τὸ ἐξεζητημένον τῆς περιβολῆς του.

Ἐφαίνετο τῆς αὐτῆς σχεδὸν ἡλικίας, ὡς καὶ ὁ κ. Λώρης, καὶ τῆς αὐτῆς καὶ ἐκεῖνος κοινωνικῆς θέσεως, ἀλλ' ἀφίσταντο πολὺ αἱ ἐκφράσεις τῶν προσώπων αὐτῶν. Τὴν φιλοφροσύνην καὶ ἀγαθότητα, τὴν γεγραμμένην ἐπὶ τοῦ βλέμματος τοῦ κ. Λώρη, ἀντικαθίστα παρ' ἐκεῖνον ὑπερηφάνεια, σκληρότης καὶ περιφρονητικόν τι, τὸ ὁποῖον οὐδὲν ὀδύως συνηγόρει ὑπὲρ αὐτοῦ. Ἡ Μυρτώ παρατηροῦσα αὐτόν, ἠσθάνθη φόβον διατρέχοντα τὰ μέλη της, χωρὶς νὰ γνωρίζῃ τὴν αἰτίαν τοῦ παραδόξου τούτου φαινομένου.

Ὁ κ. Λώρης, παρὰ τὴν παρατηρηθεῖσαν ἀντιπάθειάν του, ἔλαβε τὴν προαιθεῖσαν αὐτῷ χεῖρα καὶ διὰ μιᾶς χειρονομίας ἔδειξεν εἰς τὸν ἐπισκέπτην ἐν κάθισμα, ὀλίγον τι πρὸς τὰ ὀπισθεν τοῦ τῆς Μυρτῶς, ἣν δὲν ἤθελε νὰ ἀναμίξῃ εἰς τὴν συνδιάλεξιν.

Ἐκεῖνος ἐκάθισεν ἡρέμα, σύρων ὀλίγον τὸ κάθισμά του πλαγίως, ὥστε κάλλιον νὰ παρατηρῇ τὴν κόρην, ἣτις δὲν ἔπαυεν ἐξετάζουσα αὐτόν μετὰ τὸ ἐξερευνητικὸν καὶ διαπεραστικὸν αὐτῆς βλέμμα.

Πῶς ἐδῶ εἰς τὴν Ἑνετίαν; ἠρώτησε τὸν κ. Λώρη, ὅπως ἀρχίσῃ τὴν συνδιάλεξιν, τὴν ὁποῖαν ἐκεῖνος ἐφαίνετο ὅτι δὲν εἶχεν ὄρεξιν νὰ ἀρχίσῃ.

— Διότι ἡ Ἑνετία παρεμπίπτει εἰς τὸν δρόμον μου ἢ πόλις με ἀρέσει πολὺ καὶ εἶπα, νὰ κάμω ἓνα μικρὸν σταθμὸν διερχόμενος ἐντεῦθεν.

— Ὅπως εἰς ὄλον τὸν κόσμον καὶ ἐρχεσθε;

— Ἀπὸ τὴν Ἀνατολήν.

— Ἐκεῖ, δὲν ἀμφιβάλλω, θὰ ἴδωτε τὴν ὠραίαν αὐτὴν δεσποινίδα, ἣτις τὴν στιγμήν ταύτην, ἐπιτρέπατέ μοι νὰ σᾶς τὸ εἶπω, εἶναι τὸ ἀντικείμενον τοῦ θαυμασμοῦ ὄλου τοῦ θεάτρου.

— Πράγματι ἡ δεσποινὶς εἶναι Ἑλληνίς.

— Θὰ ἔχετε τὴν καλοσύνην νὰ μοῦ τὴν συστήσετε;

— Εὐχαρίστως... ἀλλὰ ὀλίγον ἀργότερα, παρακαλῶ, διότι ἡ δεσποινὶς δὲν γνωρίζει γὰρ γαλλικόν... ἀλλ' ὅταν θὰ μάλῃ νὰ ὀμιλῇ...

— Καὶ ὑμεῖς θὰ εἰσθε ὁ διδάσκαλός της; ἠρώτησεν ὁ ἄλλος μετὰ ὀξύ βλέμμα.

— Θὰ τὸ ἐπεθύμουν πολὺ, ἀλλὰ δὲν ἔχω τὰ πρὸς τοῦτο προσόντα.

— Καὶ τὴν ὀδηγεῖτε εἰς τοὺς Παρισίους;

— Μάλιστα, ἡ οἰκογένειά της με ἐτίμησε μετὰ τὴν φροντίδα τῆς ἐκπαίδευσέως της.

— Καὶ ἐπέτυχεν εἰς τὴν ἐκλογὴν της. Θὰ τῇ ἦτο ἀδύνατον νὰ εὗρη καλλίτερον κηδεμόνα. Καὶ φαίνεται ν' ἀνήκῃ εἰς ἀριστοκρατικὴν οἰκογένειαν.

— Δὲν ἐξηγεῖσθε καλῶς. Κατάγεται ἐκ μιᾶς ἡρωικῆς τοῦ Μεσολογγίου οἰκογένειας, ἔχει περισσοτέραν δόξαν ἢ χρήματα, καὶ ἐπειδὴ μίαν ἡμέραν, χάρις εἰς τὰς γνωριμίας καὶ σχέσεις της, δυνατὸν νὰ ἀνέλθῃ εἰς μίαν ἐπιζήλιον θέσιν, προθυμοποιούνται οἱ γονεῖς της νὰ τῇ δώσουν ἀνατροφὴν ἀνάλογον τῆς μελλούσης αὐτῆς θέσεως. Ἡ εἰς Παρισίους μετάβασις της σκοπεῖ τὴν μεταμόρφωσίν της ταύτην.

— Ἡ ἰδέα εἶναι καλὴ, εἶπεν ὁ ἄλλος μετὰ ἐν πανούργων μειδίαμα, καὶ ἡ ἔμπνευσις τοῦ νὰ ἀποταθῶσιν εἰς ὑμᾶς πρὸς πραγματοποιήσιν της, ἀκόμη καλλιτέρα. Ἀφ' ἐτέρου θὰ εὗρητε εἰς τὸ περιβάλλον σας ἄτομα, ὧν τὸ ἔξοχον τῆς προσωπικότητός σας θὰ σᾶς βοηθήσῃ οὐσιωδῶς ἐν τῇ ἐκτελέσει τοῦ εὐαρέστου, πληρ. ἐπιπόνου καθήκοντός σας.

— Ὅλοι καὶ ὄλοι, ὅσοι θὰ πλησιάζωσι τὴν δεσποινίδα Ἀντωνιάδου, θὰ καταγοητευθῶσιν, εἶμαι βέβαιος, ἐξ αὐτῆς καὶ θὰ με βοηθήσωσιν εἰς τοῦτο, εἶπε μετὰ παραδειγματικῆς ξηρότητος καὶ ὁ κ. Λώρης.

— Ὁ ἐπισκέπτης, τὸν ὁποῖον ὁ κ. Λώρης δὲν ἐξήτησεν οὐδαμῶς νὰ κρατήσῃ, ἠγέρθη ὡς ἀναχωρήσῃ.

Εἰς τὸν θόρυβον τῶν κινηθέντων καθισμάτων ἡ Μυρτώ, ἣτις εἶχε μείνει μακρὰν τῆς συνδιαλέξεως ἐκ τῆς ὁποίας δὲν ἠννόησεν. οὐδὲ λέξιν, ἔστρεψεν ἀκουσίως τὴν κεφαλὴν, δείξασα τοιουτοτρόπως εἰς τὸν ἀπομακρυνόμενον τὴν

ὠραίαν αὐτῆς μορφήν, ἣς ἡ χάρις τὸν ἐπληξεν ἔτι περισσότερον. Ἐθαύμασεν ὡς εἰδικὸς πραγματογνώμων, τὴν λεπτότητα τῶν χαρακτηριστικῶν της, τὴν διαύγειαν τῆς παρειᾶς, τὴν εὐφυΐαν τοῦ μετώπου, τοὺς ὀφθαλμοὺς τοὺς ἀναπλέους φωτός, τοὺς συζευγνύοντας τὴν ἠδύτητα καὶ τὴν λάμψιν, τὸ χεῖλος, τὸ τοσοῦτον σοβαρὸν κατὰ τὴν σιωπὴν, τὸ τοσοῦτον μάγον κατὰ τὸ μειδίαμα καὶ τὴν μεγαλοπρεπῆ της κόμην, κόμην δρυάδος, κόμην θεᾶς.

— Μακρόθεν ἐκπλήσσει, πλησιόθεν γοητεύει, εἶπε καθ' ἑαυτόν.

Ἐκράτησε δι' ἑαυτόν τὴν σκέψιν ταύτην, ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ Μυρτώ ἦτο ἐστραμμένη πρὸς αὐτόν, ὑπεκλίθη μετὰ σεβασμοῦ πρὸ αὐτῆς λέγων:

— Χαίρετε, θελκτικὴ κόρη!

Ἡ Μυρτώ, ἀκούουσα τὰς λέξεις ταύτας προφερομένας εἰς τὴν μητρικὴν της γλῶσσαν ὑπὸ ξένου στόματος, ἠσθάνθη τοιαύτην εὐχαρίστησιν, ὄσσην καὶ ἐκπλήξιν, καὶ τὰ αἰσθήματα ταῦτα διηρημευθήσαν ἐπὶ τῆς εὐμεταβλήτου φυσιογνωμίας της ὑπὸ θεσπεσίας ἐκφράσεως.

— Εὐχαριστῶ, κύριε, εἶπε μετὰ μεγάλης χάριτος καὶ λεπτότητος.

— Αὐτὸς ὁ μουσικοδιδάσκαλος δὲν εἶναι καθόλου βῶδι· ἐπέτυχεν διὰ τὴν δίψαν του θαυμάσιον δροσάπιδον!

Ὁ σκεπτόμενος ταῦτα ἦτο ὁ βαρῶνος Ἰωάννης Ἀστερ, ἀνήκων εἰς τὸν αὐτόν, εἰς ὃν καὶ ὁ κ. Λώρης, κόσμον, κόσμον χλιδῆς, κομψότητος καὶ πλοῦτου.

Ἐὰν οἱ δύο οὗτοι ἄνδρες συνέπεσε πλειστάκις νὰ ὦσι σύντροφοι εἰς ἐορτάς, δεῖπνα, οὐδέποτε ὁμως ὑπῆρξαν φίλοι. Πλειστάκις μάλιστα εὐρέθησαν εἰς κρυφὴν ἀντιζηλίαν, ἣτις παρέμεινεν εἰς τὰς ψυχὰς των ὡς ἕνασμα ὅπερ μίαν στιγμήν ἠδύνατο νὰ ἐκραγῇ ἐπικινδύνως.

Οἱ φιλόφρονες τρόποι, αἱ παραδόσεις τῆς εὐγενείας, αἱ κοιναὶ συναστροφαὶ τοὺς συνεκράτησαν μέχρι τῆς στιγμῆς ἐκείνης εἰς φαινομενικὴν φιλίαν. Εἰς τὸ βάθος ὁμως τῆς ψυχῆς αἱ ὑνανιήσεις ἀρχαίων περιλειπῶν, εἰς ἃς ἀνεμίχθησαν μετὰ ὁμοίας προθέσεις καὶ ἀνόμοια ἀποτελέσματα, παρέμειναν ὡς ὑποστῆθις, ἣτις ἀνακινουμένη ἠδύνατο νὰ προκαλέσῃ ἐπιφοβὸν ἀναβρασμόν. Ἦσαν ἄρα κακῶς ὁ εἰς διὰ τὸν ἄλλον προδιατεθειμένον, ἐξ οὗ μετὰ μεγίστης εὐχαριστήσεως εἶδεν ὁ κ. Λώρης αὐτόν ἀπομακρυνόμενον ἐκείνης, τὴν ὁποῖαν ἠθελε νὰ κρατήσῃ μακρὰν πάσης ξένης ἐπικοινωνίας.

— Πῶς σοῦ ἐφάνη ὁ κύριος οὗτος; ἠρώτησε τὴν Μυρτώ ὅτε ὁ βαρῶνος ἀνεχώρησε.

— Δὲν ἤξεύρω! Δὲν ἔχω καμίαν γνώσιν τῶν κυρίων ἐγώ! Μοῦ ἐφάνη καλῶς ἐνδεδυμένος, εἶχεν ἐν ὠραιότατον ἄνθος εἰς τὴν κομβιοδόχην του. Ἀλλὰ δὲν μοῦ ἤρσαν καθόλου οἱ ὀφθαλμοὶ του. Νομίζει κανεὶς ὅτι ἦσαν γεμάτοι ἀπὸ φωτιά. Ὅταν σᾶς βλέπῃ, σᾶς καίει. Ἀκόμη εἶμαι στενοχωρημένη. Εἶναι φίλος σας;

— Ὅχι· ἀπλῶς τὸν γνωρίζω.

— Λοιπὸν ἔκαμε καλὰ νὰ φύγῃ.

— Διὰ τί λέγετε αὐτό;

— Διότι δὲν μοι ἀρέσει παρὰ μόνον μετὰ ἐσᾶς, καὶ τὸ ἤξεύρετε, εἶπε θωπεύσασα ἐλαφρῶς τὴν χεῖρά του.

Οἱ λόγοι οὗτοι, οἱ μετὰ τοσαύτης ἀφελείας καὶ εἰλικρινείας λεχθέντες, ἦσαν πράγματι οἱ μόνοι, οἵτινες ἠδύναντο νὰ ἐπαναφέρωσι τὴν γαλήνην εἰς τὴν ταραχθεῖσαν ψυχὴν τοῦ κ. Λώρη.

— ὦ! πόσον ἐγένηκα νευρικός! ἐσκέφθη.

Ἡ φιλαία ἤναιξεν. Ἡ στενοχωρία, τὴν ὁποῖαν ἡ ἐπίσκεψις τοῦ βαρῶνου τῇ προὔξηνσεν, ἤρρισε νὰ διασκεδάινυται βαθμηδὸν καὶ τελείως διελύθη πρὸ τοῦ τέλους τῆς παραστάσεως, ἡ δὲ παιδικὴ της εὐθυμία ἐπανῆλθε καὶ πάλιν καθ' ἣν στιγμήν ὁ κ. Λώρης τῇ ἐπρότεινε νὰ μεταβῶσιν εἰς τὸ καφενεῖον Φλωριάν καὶ λάβωσιν ἐν παγωτὸν πρὶν ἢ μεταβῶσιν εἰς τὸ ξενοδοχεῖον.

(ἀκολουθεῖ)

ΔΙΑ ΤΑΣ ΚΥΡΙΑΣ

*Η θέσις μας.

Αί πολυπληθείς τοῦ «'Απ' Όλα» ἀναγνώστριαί θὰ εὐρωσι τὴν εὐκαιρίαν ὅπως ἐκφράσωσι τὴν γνώμην των ἐπὶ ζητήματος, τὸ ὁποῖον πολὺ ἐνδιαφέρει τὴν Ἑλληνίδα γυναῖκα.

Εἶναι παρατηρημένον, ὅτι ἐν τῇ ἑλληνικῇ κοινωνίᾳ ἀκόμη δὲν εἰσῆχθη ἡ χειραφέτησις, ἡ ὁποία παρατηρεῖται εἰς τὴν Ἑυρώπην· ἐν τούτοις εἶναι προφανὴς κάποια τάσις τὸσον ἐκ μέρους τῶν γυναικῶν, αἵτινες θέλουσι νὰ μὴ εἶναι θύματα ἢ παράσιτοι τῶν ἀνδρῶν, ὅσον καὶ ἐκ μέρους τούτων, οἱ ὁποῖοι, ἀρνούμενοι τὸν γάμον, πράττουσι τοῦτο, μὴ δυνάμενοί νὰ ἐπαρκέσωσιν εἰς τὰ πολλὰ οἰκογενειακά βάρη.

Γεννάται λοιπὸν τὸ ζήτημα, τί πρέπει νὰ πράξωμεν ἀπέναντι τῆς δημιουργηθείσης ταύτης καταστάσεως, ὁποία ὀφείλει νὰ εἶναι ἡ στάσις μας, ὁποῖαν ἀγωγὴν πρέπει νὰ δώσωμεν εἰς τὰς θυγατέρας μας διὰ νὰ εἶναι ὀφέλσιμοι εἰς ἑαυτὰς, εἰς τοὺς ἀνδρας των, τὴν κοινωνίαν καὶ τὸ ἔθνος. Εἰσθε σεῖς εὐχαριστημένοι ἐκ τῆς μορφώσεως, τὴν ὁποῖαν ἐλάβετε, καὶ ὁποῖαν θὰ ἐπεθυμῆτε νὰ εἴχετε; Αὐτὰ καὶ ἄλλα καλεῖσθε νὰ ἐκθέσητε διὰ τοῦ ὥραίου διαγωνισμοῦ τούτου, εἰς τὸν ὁποῖον συνιστῶ ὅπως ὅλαι γενικῶς λάβητε μέρος. Θὰ ἀκουσθῶσιν οὕτω ποικίλαι γνώμαι καὶ θὰ προκληθῇ μία πολὺ χρήσιμος καὶ ἀποτελεσματικὴ συζήτησις.

ΦΙΛΟΜΗΛΙΑ

ΤΟ ΚΑΛΥΝΤΗΡΙΟΝ

Νερὸ τουαλέττας.

Υγιεινὸν καὶ μὲ ὥραιαν εὐωδίαν δύνασθε νὰ παρασκευάσητε μόνοι σας ὡς ἑξῆς: Λάβετε 20 γραμ. βόρακος καὶ ἀναμίξτε μετὰ τὸν χυμὸν 2 λεμονίων σταγόνας τινὰς ἑσάνς βιολέττας καὶ ἡλιοτροπίου καὶ ἀνάλογον ποσότητα ἀλκοὸλ διὰ νὰ συμπληρωθῇ ἡμίσειά λίτρα. Ἡ συνταγὴ βλέπετε εἶναι ἀπλή, εὐκόλος καὶ εὐθνή.

Καθαρισμὸς τῶν ἐξ ἀλουμινίου

ἀντικειμένων.

Πρέπει νὰ γνωρίζετε ὅτι τὸ ἀλουμίνιον δὲν ἀνέχεται κανένα τῶν συνήθων τρόπων τοῦ κα-

θαρίσματος· πρέπει λοιπὸν νὰ πλύνετε τὰ ἀντικείμενα μετὰ βαζελίνην καὶ κατόπιν μετὰ ζεστὸ νερὸ, μετὰ ταῦτα τὰ τρίβετε καλῶς.

Πῶς εὐωδιάζουν τὰ δωμάτιά σας.

Βουτήσατε ἀπορροφητικὸν χάρτην (στιπιδιον) εἰς βάμμα μύρτου καὶ μοσχολιβάνου (teinture de myrte, teinture de benjuin), ξηράνατέ το, κόψατε κατόπιν εἰς στενάς λωρίδας καὶ καύσατέ το· ἡ εὐωδία, τὴν ὁποῖαν θὰ σκορπίση, εἶναι πολὺ εὐχάριστος.

Πῶς ἐξαλείφονται αἱ κηλίδες.

Ἀσφαλέςτατος τρόπος πρὸς ἐξάλειψιν κηλίδων ἐκ τοῦ χάρτου, εἰκόνων, δαντελῶν καὶ ὑφασμάτων, εἶναι ὁ ἑξῆς: Βυθίσατε τὸ πρᾶγμα τὸ ὁποῖον θὰ καθαρίσετε εἰς διάλυσιν 20% permanganate de potasse καὶ τὸ ἀφίνατε μερικὰ λεπτά, ἀναλόγως τῶν κηλίδων, ἔπειτα τὸ πλύνετε μετὰ νερὸ καὶ τὸ βουτήσατε εἰς διάλυσιν acide citrique 5%. Ἐν πλύσιμον μετὰ ἀφθονον ὕδωρ κατόπιν ἀρκεῖ. Αἱ κηλίδες θὰ ἔχουν τελείως ἐξαφανισθῇ.

Ἀνταλλαγὴ Δελταρίων παντὸς εἶδους

t—e—v. Ἀνταλλαγὴ Γραμματισμῶν ἐπὶ τῇ βίσει καταλόγου Vyeat et Tellier 1911.

K. N. KAZAZIS

Pétra Mételin—Turquie.

ΕΧΕΤΕ ΥΠ' ΟΨΕ ΣΑΣ

διεῖς τὴν ἀποθήκην

P. ΣΟΦΙΑΝΟΥ καὶ Σ^{ΑΣ}

ἐν Γαλατῇ, Ὁμίρ Ἀμνητὸν Χάν, 13.

εἰσίσχετε εἰς τιμὰς ἀνεπίδεκτοις συναγωνισμοῦ πᾶν εἶδος Ὁρολογίων καὶ κοσμημάτων, Σκευῶν πολυτελείας ἐκ λευκοῦ μεταλλοῦ ἡγγυμένων, Μαχαιροπήρουνα Δίσκουσ καὶ Κοχλιάρια γλυκοῦ, Σερβίσια Τεῖου, Σαμαβάρια ρωσικὰ κλπ. κλπ.

Ἐξαιρετικὴ πώλησις

ἔνεκα μεγάλης παρακαταθήκης.

Κοχλιάρια καὶ κηροῦνια φηγητοῦ ἐξ Ἀλουμίνου πρὸς Γρ. 15 ἢ δωδεκάς, ὠρολόγια, ἔπιπνητήρια καὶ θυλακίου πρὸς Γρ. 10 καὶ 13 1/2, ἕκαστον.

Ἡ Πτωχεία

Ξέρεις τί ὄνομα πικρὸ, μαζὺ μετὰ καταφρόνια, λέξις χωρὶς ἀναπνοή, κρημνιστὴ ἐν τοῦ σκοτάδι, χειμῶνος δόλωμαυρη νυχτιά, μετὰ παγωμένα χιόνια, σὺν μιᾷ εἰκόνᾳ μελανῇ, ποῦ παριστᾷ τὸν Ἄδη!

Χαρούμενη καρδιά ποτέ, ἄχ! πάντα πικραμένα τὸ στόμα κάμνει σὺν βουβό, ἀμίλητο χιμῆνο, χεῖλη κλειστὰ ὡσάν νεκροῦ ἢ μᾶλλον μαραμμένα καὶ μὰτ' ὄλο παράπονο καὶ μέση δακρυσιμένο.

Ψυχὰς ἀθώας, εὐγενεῖς ἀλύπητα κτυπᾷ καρδιάς γενναίας τολμηρὰς σιγὰ τὰς μαραζῶνει καὶ ὅταν τὸν κατήφορο ἀρχίζει γιὰ νὰ πάσῃ ὦ! τότε πλέον βέβαια στὸν τάφον τὰς σιμῶνει.

Ἡ φτώχεια εἶν' ἐμπόδιον μεγάλο τῶν ἀνθρώπων μετὰ ἐξαιρέσεις μερικὰς στὸν βίον μας ὀλίγας, εἶναι ἡ μᾶστις τῶν πολλῶν καὶ σὺντροφος τῶν [κόπον, ὀλόκληρος σειρά ἐτῶν, ἐν εἶδος τυραννίας.

Μόν' ἡ καρδιά ἐνὸς πτωχοῦ μὴ λύχτα τοῦ χειμῶνα χωρὶς ὁ δόλιος θέρμαναι, ὀλίγο νὰ στηρίξῃ ποῦ στοὺς πλουσίους ἀφθονοῦ, γιὰ φαντασία μόνον, σκορπιζονται ἀνωφελῶς, ἐκεῖνη τὸ γνωρίζει.

Μίαν πτωχεϊάν καὶ ἀπορην μετὰ τέσσαρα παιδάκια ἐπιπόλυτα, ἡμίγυμνα ἐν τῷ ψυχῶς ἀφημένα, ρωτήσατέ τὴν νὰ σᾶς πῇ τὰ πόδα της φαρμάκια ἢ δύστηνος κατέπε καὶ βρισκονται θρημμένα.

Μικρὸ παιδάκι μιᾶς πτωχεϊᾶς, ἄλλο παιδί πλουσίου μετὰ μὰτ' ὄλο παράπονο, ἀπ' τὴν μικρῇ καρδιά του ἄχ! στεναγμὸς ἀκούσθηκε ἐπὶ χεῖλη του τὰ κρῖα τὰ ὄσ' ἐκεῖνο ποῦ φορεῖ νὰ ἦτανε δικὰ του...

Περὶ ἐκεῖ πρηγῆσαν, χωρὶς κᾶν νὰ τὸ ἴδῃ, χαρούμενο, γελοῦμένο, χωρὶς κᾶν μιᾷ φροντίδα καὶ ἐπὶ πτωχὸ τὸ ἀμοιβό, σὺν κᾶν τῶχει μείνει ἄχ! εἶν' ἐκεῖνη ποῦ γελᾷ εἰς ὄλους, ἡ ἐλπίδα.

Σόροβις

ΧΡΗΣΤΟΣ Σ. ΚΑΡΑΜΟΥΣΤΑΚΗΣ

φαρμακαποῖός
ἐκ Πρεβέζης Ἡπείρου

Πρόσωπον, γνωρίζον τὰς γλώσσας τοῦ τόπου, ζητεῖ θέσιν γραφείου ἢ λογιστοῦ διὰ τινὰς ὥρας καθ' ἑκάστην. Παρέχεται καὶ ἐγγήσις. Ἀπευθυνθήτε δι' ἐπιστολῆς ἐπὶ τὰ ἀρχικὰ J. STEF. Poste Française Galata.

Θ'ΙΑΤΡΟΣ Κ. Α. ΜΙΣΙΡΛΟΓΛΟΥΣ

δ' ἐν τῷ τελευταίῳ διαγωνισμῷ ἀναδειχθεὶς Ἐπιμελητὴς τῆς χειρουργικῆς Κλινικῆς τῶν Ἐθνικῶν μας Νοσοκομείων.

Ὁ κ. Α. Μισιρλόγλου δὲν εἶναι μόνον ἄριστα κατηρτισμένος ἐπιστήμων, πρὸ τοῦ ὁποίου εὐρὺ διανοίγεται μέλλον, ἀλλ' εἶναι καὶ λεπτὸς αἰσθηματίας καὶ ὑτέροχος ἀλτρονιστής, δικαιολογῶν ὡς τοιοῦτος τὰς μεγάλας συμπαθείας ὧν ἀπολαύει παρὰ τῇ ὁμογενεῖ κοινωνίᾳ.

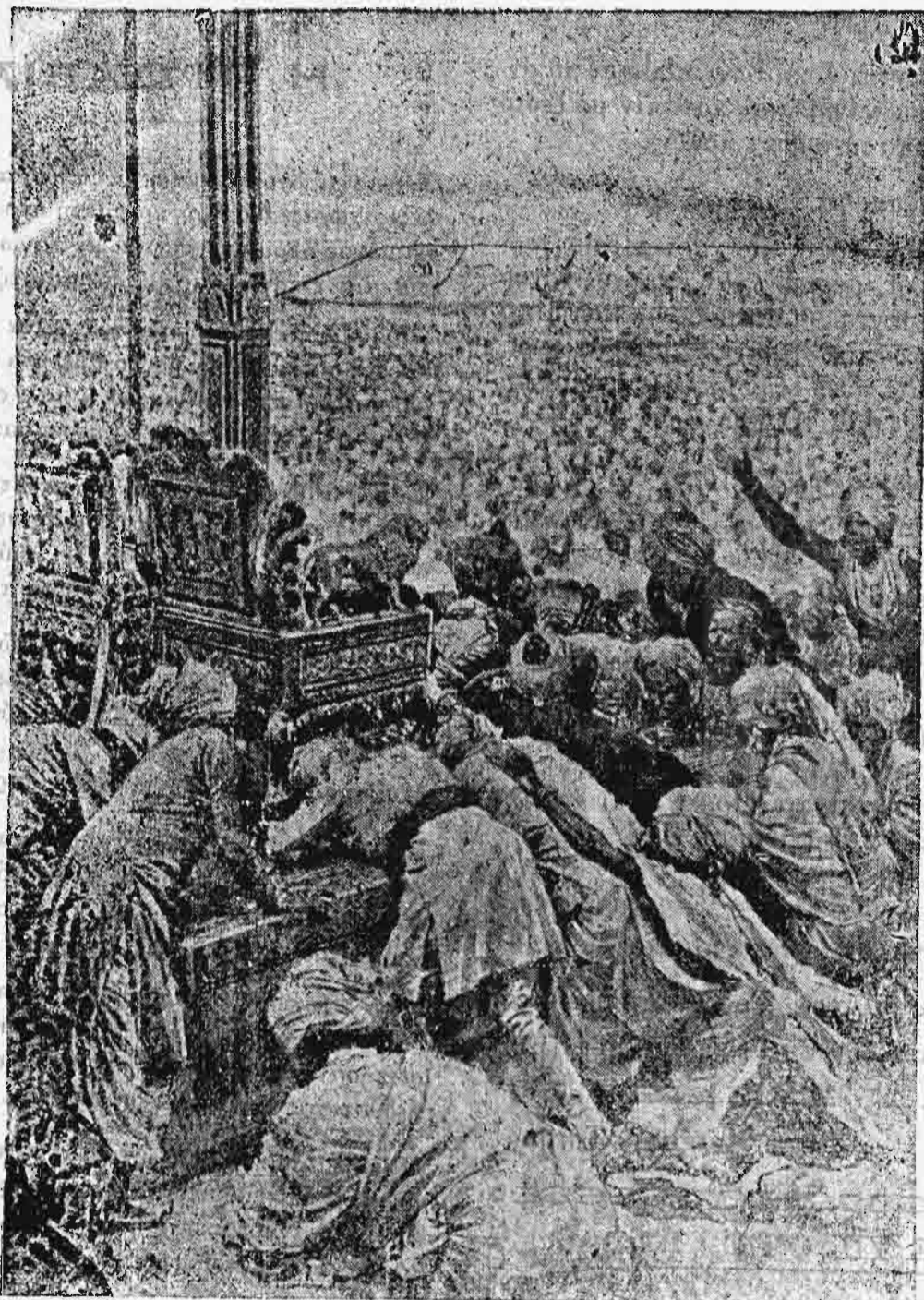

Ἀμφιέσεις ἐπισκέψεων.

Φόρεμα ἀπὸ μεταξωτὴν μουσελίαν, χρώματος μπλῆ, κεντημένην με γκιρλάντα ἐξ ἀνθέων. Ἡ μόδα αὕτη ἔχει πολλὰς συμπαθείας.

Ἀίνιγμα 65.

Στὴν κεφαλὴν σου εὐρίσκομαι καὶ εἶναι εὐκόλον, ὦ λύτα, νὰ με εὖρης, ἀρκεῖ μόνον μιά στιγμή ὀλίγον νὰ προσέξῃς. Ἄλλ' ἂν ἐν γράμμα εἰς τὴν ἀρχὴν μου θέσῃς, τότε εἰς τὸ σῶμά σου ἀμέσως θὰ με εὖρης. Τὴν κεφαλὴν μου δὲ με τέσσαρα γράμματ' ἂν πλου- [τήσῃς καὶ τὸν τόνον εἰς τὴν παραλήγουσάν μου θέσῃς, ἄνδρα ἀρχαίας ἐποχῆς εὐθύς θ' ἀποτελέσῃς. (Ἐστάλη ὑπὸ Δ. Γ. Βαράνου).

Ἴνδοι προσκυνοῦντες τὸν θρόνον μετὰ τὴν στέφιν τῶν βασιλέων τῆς Ἀγγλίας.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΛΣΚΗΣΕΣ

Ἀίνιγμα 63.

Τὸ πρῶτόν μου ὡς φοβερόν θηρίον σὲ φοβίζει, Τὸ δεύτερον ὡς ἥπειρος πολὺ δὲν σὲ ξενίζει, Τὴν ἥπειρον ἀκέφαλον ἂν ἐξετάσῃς, φίλε, Σαρνότητος ἄνθ' ἄλλιον ἰσχύων, προθύμως στείλε!

Ἀίνιγμα 64.

Τὸ πρῶτον καὶ τὸ δεύτερον γράμμα τῆς ἀλφαβήτου καὶ γιὰ τὸ τρίτον ἂν ρωτᾷς, τὸ ἴδιον περίπου. Αὐτ' ἂν ἐνώσῃς, φίλε μου, εἰς μίαν συλλαβή, καλὴν βασιλίσειαν εὐρών, στείλε σὲ μιά στιγμή. (Ἐστάλησαν ὑπὸ Ν. Δ. Κοῦδου Δεδε-ἀγάτς).

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Ένεκα τών έορτών ή Ίερά Σύνοδος και τό Δ. Ε. Μ. Συμβούλιον άργοϋσιν επί δεκαπενθήμερον.

Μεγαλοπρεπέστατα διεξήχθησαν έν τοίς Πατριαρχείοις αί ίεραί άκολουθίαι τών Χριστουγέννων, τής πρώτης του Έτους και τών Θεοφανείων. Έπηκολούθησεν ύποδοχή.

Αί έξ Ήνωμένων Πολιτειών τής Αμερικης σταλείσαι ύπέρ του Έθν. Ταμείου εισφοραί άνέρχονται εις 196,388 γρ.

Αί ύπέρ τής οικογενείας του άοιδίμου Γρεβενών συνεισφοραί έπαρχιών και έξωτερικού έφθασαν τά 12,842 γρόσια.

Τήν προσεχή έβδομάδα θά γίνη ή άνασυγκρότησις τής Ίερ. Συνόδου. Κατά τό συνταγματίον θέλουσι κληθή οι Μητροπολίται Αμασειάς, Προύσης, Τραπεζούντος και Μαρωνείας εις άντικατάστασιν τών Μητροπολιτών Χαλκηδόνας, Δέρκων, Μιτυλήνης και Σάμου.

Πατριαρχική έντολή τό πρώτον πατριαρχικόν γραφείον έφωδίασε διά συστατηρίων γραμματίων προς τήν Ι. Σύναξιν του Αγ. Όρους τούς εις αυτό μεταβάντας δύο Ολλανδούς άρχαιολόγους.

Θάνατοι. — Σεμνή και έναρτος δέσποινα, άφωσιωμένη σύζυγος και φιλόστοργος μήτηρ, ή Πολυξένη Ι. Βαλαβάνη, σύζυγος του καθηγητου τής Μ. Σχολής και συνεργάτου τής Έπιθεωρήσεώς μας κ. Ι. Βαλαβάνη, άδελφή δέ του κ. Αντωνίου Γεράρδου, διευθυντου του «Ταχυδρόμου» και «Moniteur Oriental» και του κ. Ν. Γεράρδου, διευθυντου τών τυπογραφείων Αδελφών Γεράρδων, έξεμέτηρησε τό ζήν μετά μακράν και πολυώδυνον νόσον. Η μεταστάσα έκασμείτο από πλείστας άρετός και σπανίαν μόρφωσιν, έπεδείξατο δέ κατά τήν μακράν αυτής νόσον, ήτις και τήν ειχε καταδικάσει εις τόν τάφον, γενναίότητα θαυμαστήν και πολύ ψυχικόν σθένος, ένθαρσύνουσα πάντοτε τούς οικείους της, οίτινες κατέβαλλον ύπερανθρώπου προσπαθείας δια τήν διάσωσίν της. Η κηδεία τής μακαρίτιδος έγνετο τήν Πέμπτην σεμνή και επιβάλλουσα. Έκφραζομεν τα θερμότατα συλλυπητήριά μας εις τόν σύζυγον, τά τέκνα και τούς άδελφούς της μεταστάσης, εύχόμενοι αυτή τήν μνήμην αιώνα.

Η Πολ. Ι. Βαλαβάνη ειχε γράψει διά τό «Αρ' Ολα» έν ώραίον διήγημα ελλημμένον εκ του βίου της και όλερ άδημοσιεύσαμεν πρό πολλού, με τά στοιχεία Η. Ι. Β.

Γάμοι. Τή Κυριακή 11 τρ. έτελέσθησαν έν ευρεί κύκλω συγγενών και φίλων οι γάμοι του κ. Ιωάννου Μαρμάνη, έπιστήμονος ιατροϋ έν Κερασούντι, μετά τής συμπαιθεστάτης και διά πολλών άρετών πετροικισμένης δεσποινίδος Έλένης Φ. Θεοφυλακτου. Τούς στεφάνους άντηλλαξεν ό άδελφός της νύμφης κ. Θεοφυλακτος Φ.

Θεοφυλακτου. Ευχόμεθα αυτοίς τόν συζυγικόν βίον άνεφελον και μεστόν πάσης ευδαιμονίας. — Ν. Χ. Σιδηρ.

Μανδολινάτα. — Ό φιλότιμος Ποδοσφαιρικος Σύλλογος Ταταούλων «Αστήρ», εκτός τής άλλης αυτού προόδου προσέβη και εις μέτρον, τό όποιον μεγάλως τόν τιμή. Ίδρυσεν από του μηνός τουτου Ιδιαίτερον τμήμα μουσικόν (μανδολινάταν), εις το όποιον υπό τήν διεύθυνσιν του μουσικου κ. Ι. Διαμαντιδου θά διδάσκονται τά έγχορδα όργανα, τά δέ μαθήματα θά δίδονται έν τφ κτιριότης Φιλεκατεδευτικης Αδελφότητος Ταταούλων ή «Πρόοδος» δέν άμφιβάλλομεν ότι εις αυτά θα σπένσασιν τά έγγραφώσι πολλοί.

ό άρχαίος έν συνόλω κόσμος παρουσιαζόμενος με τέχνην νεωτερικην, περιέχεται εις τά «Ειδύλλια» του Θεοκρίτου, τών όποιων ή έμμετρος μεταφρασις έξεδόθη εις τήν Βιβλιοθήκην Φέξη Αρχαίων Έλλήνων Συγγραφέων.

«Η Κερένια Κούκλα». — Ό Χρηστομάνος, ό μάγος συγγραφέας και καλλιτέχνης, του όποιου ή ζωή έσβυσ τόσον αίφνίδια και του όποιου ό θάνατος τόσον μεγάλο άφησε κενόν εις τήν ελληνικήν φιλολογίαν, έπερόφθασε να μας δώση εις βιβλίον τής καλλισθησίας του «Τήν Κερένια Κούκλα», τό θαυμάσιον και τραγικόν μυθιστόρημα, εις τό όποιον συνεδύασε τόσον τεχνικά ισχυρόν ρεαλισμόν με ύπέροχον λυρικότητα και πιστήν ήθογραφίαν με βαθύν μυστικισμόν. Εκτυπωμένη τάς τελευταίας ήμέρας τ.θ συγγραφώς «Η Κερένια Κούκλα» έξεδόθη ήδη εις τήν Λογοτεχνικήν Βιβλιοθήκην Φέξη.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Μουσική. — Άληθές κενόν, ύπάρχον τόσον εις τήν μουσικήν ήμών φιλολογίαν, όσον και τάς παιδαγωγικάς εκδόσεις, άνέλαβε να πληρώση ό κ. Γ. Παχτίκος, δια τής «Μουσικής», μηνιαίου μουσικοφιλολογικου περιοδικου, του όποιου έξεδόθη τό πρώτον τεϋχος τά περιεχόμενα αυτού, ποικίλα και ένδιαφέροντα, καθιστώσι τό περιοδικόν άπαραίτητον σύντροφον παντός μουσικου. Το συνιστώμεν θερμώς, εύχόμενοι αυτό προκοπήν και ευδοκίμησιν.

Ειδύλλια. — Έξοχον ποιητικόν καλλιτέχνημα τής άρχαίας Ελλάδος, τά «Ειδύλλια» του Θεοκρίτου, άπεδόθησαν εις τήν ζωντανήν μας γλώσσαν υπό του ποιητου κ. Πολέμη. Ειδύλλια βουκολικά, άγροτικά και θαλασσινά, εικόνες ακριβείς και έντονοι από τήν φύσιν και από τήν ζωήν,

Τό φιλόκαλον έκδοτικόν γραφείον Δ. Ι. Χριστοφορίδου και Μ. Α. Χρυσαιφίδου έξέδωκε και τό 5ον τεϋχος τής σειράς τών κατορθωμάτων τών Σέρλοκ Χόλμ, υπό τόν τίτλον «Η Κυρία με τό Γαλαζιο Διαμάντι». Τό τρίχρωμον λιθογραφημένον έξώφυλλον του παριστάνει μίαν ύπέροχον σκηνήν τόλμης και έτοιμότητος του Σέρλοκ Χόλμς.

Διεύθυνσις έκδοτών: Γαλατφ, Γιουκσέκ Καλδιδριμ, αρ. 606, άνωθεν του σφραγιδοποιείου και του τυπογραφείου του κ. Κ. Παπαδοπούλου. Ζητούνται άντιπρόσωποι διά τάς έπαρχίας.

ΜΟΝΟΝ ΕΙΣ ΤΟ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΟΝ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΟΛΥΜΠΟΣ ΠΕΡΑΝ, ΤΕΠΕ ΜΠΑΣΗ εναντι τής Αγγλικής Πρεσβείας, εύρίσκετε άκραν καθαρότητα, ύπηρεσίαν άνεπίληπτον και τιμάς συγκатаβατικάς. Όσοι φθάνετε εις τήν Κωνσταντινούπολιν να καταλύετε εις τόν «ΟΛΥΜΠΟΝ», Διευθυντής: ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΜΕΛΙΑΣ

Οι έχοντες ανάγκην άντικειμένων δια δώρα ή δι' άτομικήν των χρήσιν, ως και δι' άγοράς χονδρικώς προς μεταπώλησιν, ως άπενδυθών έν Γαλατφ, έντός του Μεγ. Έθνικου Χανίου, αριθμός 13 και 14 εις τήν ΑΠΟΘΗΚΗΝ ΙΑΠΟΝΙΚΩΝ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΩΝ του όμογενοϋς κ. ΕΥΡΥΠΙΔΟΥ ΟΔ. ΣΑΡΑΦΟΡΑΚΗ γενικου άντιπροσώπου μεγάλου έξαγωγικου οικου τής Ιαπωνίας, ένθα θέλουσιν εύρη όλα τά άριστουργήματα τής Ιαπωνικής βιομηχανίας εις τιμάς άπιστευτώσ ευθηνάς.

ΜΕΓΑΛΑ ΒΡΑΒΕΙΑ ΧΡΥΣΑ ΜΕΤΑΛΛΙΑ ΕΙΣ ΤΑΣ ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΕΚΘΕΣΕΙΣ τής Χάγης 1908, Ρώμης 1909, Λονδίνου 1909. ΟΙΝΟΣ ΚΙΝΙΟΛΗ ΤΟΝΩΤΙΚΟΣ, ΡΩΣΤΙΚΟΣ ΑΠΟΘΗΚΗ: Φαρμακείον Άγγλο-Αμερικανικόν, Πύραν, Μημηατάκια, 63.

ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ «ΑΠ' ΟΛΑ»

Ἡ ἐπιτυχία, τὴν ὁποίαν ἐσημείωσε τὸ Ἡμερολόγιον «*Απ' Ὀλα*» 1912 εἶναι μοναδική. Αἱ εὐμενεῖς κριθεὶς τῶν ἀναγνωστῶν, αἱ ἀπειροὶ συγχαρητήριοι ἐπιστολαί, τὰς ὁποίας καθ' ἐκάστην λαμβάνομεν, οἱ ὁμόθυμοι ἔπαινοι τοῦ ὁμογλώσσου τύπου καὶ ἡ μεγίστη ζήτησις, ἀποδεικνύουσι πικρῶς ὅτι τὸ Ἡμερολόγιον τοῦ «*Απ' Ὀλαν*» ἤρρεσεν, *ἐκαινοτόμησεν, ἐγοήτευσεν.*

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ καθήκον μας θεωροῦμεν νὰ ἐκφράσωμεν ἀπαξ ἔτι τὴν βαθεῖαν ἡμῶν εὐγνωμοσύνην, τὴν ὁποίαν τρέφομεν πρὸς τὴν ἑλληνικὴν δημοσιογραφίαν τῆς πόλεώς μας διὰ τὰς καλλίστας πρὸς τὴν Ἐπιθεώρησιν μας διαθέσεις της, διὰ τὴν ἐνθάρρυνσιν, τὴν ὁποίαν παρέχει εἰς ἡμᾶς εἰς τὸν ἀγῶνα. ὃν ἀνελάβομεν, καὶ διὰ τὴν τιμὴν, δι' ἧς τὴν περιβάλλει.

Ἐπίσης χάριτας ὀφείλομεν καὶ εἰς τὴν ὁμογενῆ κοινωνίαν μας, ἣτις τόσον ἠγάπησε καὶ ἀγαπᾷ τὸ «*Απ' Ὀλα*».

Οἱ Ἐκδότες.

Ἐπιθυμοῦντες νὰ δώσωμεν ἰδέαν τῆς εἰρησίας, μεθ' ἧς ἐγένετο δεκτὸν τὸ Ἡμερολόγιόν ὑπὸ τοῦ τύπου, θὰ δημοσιεύσωμεν μερικὰς τῶν κρίσεων αὐτοῦ.

Ἐκ τῆς «*Πατρίδος*».

Ὅταν πρὸ ἡμερῶν, κυριολεκτικῶς ἐκάμαρνα μίαν ἀπὸ τὰς γνωστάς ἐκεῖνας πλουσίας καὶ καλλιτεχνικωτάτας ἐπιθεωρήσεις, τὰς ὁποίας ὅλα τὰ εὐρωπαϊκὰ περιοδικὰ ἐκδίδουν κατὰ τὰ Χριστούγεννα, μετ' ἐνδόμυχον παράπονον ἐσκεπτόμην, πῶς θα ἦτο δυνατόν καὶ ἡ ἑλληνικὴ λογογραφία νὰ ἀποκτήσῃ, ἂν ὄχι τελείαν ὅπως ἐκεῖνη, κάποιαν ὁμῶς σχετικῶς ὁμοίαν μετ' αὐτὰς ἑλληνικὴν ἐπιθεώρησιν.

Καὶ ἐφ' ὅσον ἀχόρταγος ἐδιάβαζα τὰς λαμποκοπούσας ἀπὸ ἐκτάκτου ποιότητος χαρτὶ μεγάλας σελίδας τῶν, ἐφ' ὅσον μετ' ἐνθουσιασμόν καὶ χαρὰν παρηκολούθουν τὸν εἰς ὕλην καὶ εἰκόνας πλοῦτον, ὁ ὁποῖος ἀφθονώτατα ἦτο κατεσπαρμένος εἰς τὸ θαῦμα ἐκεῖνο τῆς καλλιτεχνικῆς ἐκδόσεως, ἀνελογιζόμεν ὅτι πολὺ δύσκολα τὸ ἑλληνικὸν βιβλίον θὰ γνωρίσῃ ποτὲ τοιαύτην δόξαν.

Μετ' ὀλίγας ἀκριβῶς ἡμέρας περιῆλθεν εἰς χεῖράς μου ἡ Ἐπιθεώρησις τοῦ «*Απ' Ὀλα*».

Τὴν ἐφυλλομέτρησα μετ' ἐκπληξίν, τὴν παρετήρησα μετ' πρωτοφανῆ περιέργειαν καὶ προσεπάθουν νὰ πεισθῶ ἂν κρατῶ ἑλληνικὴν ἐκδόσιν ἢ καμμίαν ἀπὸ τὰς ἀνωτέρω μνημονευόμενας εὐρωπαϊκὰς τοιαύτας.

Ἄλλ' ἐπέισθην ἐπὶ τέλους, ὅτι πρόκειται περὶ ἑλληνικῆς, τῆς ὁποίας τὸ μέγα σχῆμα, ἡ καλλιτεχνικὴ ἀπὸ τοῦ ἐξωφύλλου μέχρι τῆς τελευταίας σελίδος τῆς ἐκτύπωσις, ὁ πλοῦτος τῶν ὡραίων εἰκόνων καὶ τῶν θεμάτων, τὰ ὁποία περιλαμβάνει, εἶδε δικαίωμα νὰ πιστεύσωμεν, ὅτι καὶ διὰ τὸ ἑλληνικὸν βιβλίον ἀρχίζουν νὰ ἀνατέλλουν ἡμέρας μελλούσης δόξης.

Δὲν τὸ ἐξέδωκαν δὲ οὔτε ὁ Ἀσέτ, οὔτε ὁ Κολὲν ἢ ἄλλος τις κολοσσὸς τῶν Παρισίων, τῆς Βιέννης ἢ τοῦ Λονδίνου βιβλιοδετικὸς οἶκος.

Οἱ φιλότιμοι, ἀλλὰ καὶ φιλοπρόοδοι ἐκδότες τοῦ «*Απ' Ὀλα*» ἀνέλαβον τὸ τόλμημα τοῦτο, τὸ ὁποῖον πρῶτην ἤδη φοράν τολμᾷ νὰ ἐπιχειρήσῃ Ἑλλην ἐκδότης.

Καὶ ὁ θαυμασμός μου γίνεται ἰσχυρότερος, ὅταν βλέπω ὅτι ὅλο αὐτὸ τὸ θαῦμα τῆς ἑλληνικῆς ἐκδοτικῆς ἐπιχειρήσεως πωλεῖται ἀντὶ τριῶν μόνον γροσίων ἐνταῦθα, πέντε δὲ διὰ τὰς ἐπαρχίας.

Ὁρισμένως, ἐὰν καὶ τὴν φοράν ταύτην δὲν δεχθῆ ἢ δέουσα εἰς τὸ βιβλίον ἀγάπη, πρέπει νὰ παραδεχθῶμεν, ὅτι ποτὲ ὁ Ἑλλην δὲν θὰ ἀγαπήσῃ τὸ βιβλίον, μέσα εἰς τὸ ὁποῖον μετ' ἐφάμιλλον εὐρωπαϊκὴν ἐπιτυχίαν εἰς εἰκόνας καὶ ὕλην ἀποτυπῶνται τὰ ἦθη, τὰ ἔθιμα, αἱ παραδόσεις καὶ κάθε ἑλληνικὴ ἠθογραφία, γραμμὴν μετ' τὴν ἀθάνατον, τὴν ζηλευτὴν γλώσσάν του.

ΑΣ...

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΤΩΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ ΜΑΣ

Μερικοὶ τῶν ἀναγνωστῶν μας πολλάκις ἐρωτῶσιν ἡμᾶς ἐπὶ διαφορῶν ζητημάτων. Ἐφ' ὅσον ταῦτα εἶναι κοινῶς διαφέροντος, θέλομεν δημοσιεύει τοῦ λοιποῦ τὰς τε ἐρωτήσεις καὶ τὰς ἀπαντήσεις.

Ἐρωτήσεις ἐπὶ ζητημάτων ὅπως ἀτομικῶν καὶ ἔξερχομένων τοῦ κύκλου τῆς Ἐπιθεωρήσεως θ' ἀπορρίπτονται. Ἀπὸ σήμερον ἀρχομεθα τῆς δημοσιεύσεως.

Ἐλλόγιμε κ. Διευθυντὰ τοῦ «*Απ' Ὀλα*», ἔχω μερικὰς ἀπορίας καὶ σὰς παρακαλῶ, ἂν ἔχετε τὴν καλωσύνην, νὰ με ἀπαντήσετε.

Πυρρωνιστής. — Τί σημαίνει ἐπακριβῶς ἡ λέξις αὐτὴ καὶ πόθεν ἔχει τὴν ἀρχὴν της;

Βαλπούργιοι νύκτες. — Ὁ κ. Καβαφάκης συχνὰ μεταχειρίζεται τὴν φράσιν αὐτὴν. Τί σημαίνει; Πόθεν παρήχθη;

Σωβινισμός. — Πόθεν ἡ λέξις; Ἑλληνικὴ λέξις δὲν εἶναι βεβαίως. Γαλλικὴ εἶναι ἢ ἀγγλικὴ;

Μεζές. — Ἑλληνιστὶ πῶς μεταφράζεται ἡ τουρκικὴ αὐτὴ λέξις;

Καὶ ἄλλας ἔχω ἐρωτήσεις καὶ ἀπορίας, ἀλλὰ κατόπιν θὰ σὰς ἐρωτήσω, ἐὰν εὐαρεστηθῆτε ν' ἀπαντήσετε εἰς τὰς σημερινὰς. Σὰς εὐχαριστῶ.

Γ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ μαθητής.

Τὰς ἀπαντήσεις εἰς τὰς ἐρωτήσεις ταύτας θὰ δημοσιεύσωμεν εἰς τὸ προσεχές.

Ἐξεδόθη:

Διὰ τοὺς γονεῖς καὶ διὰ τὴν νεολαίαν μας Β. Κιολεμένογλου — «*Τὰ Ἀφροδίσια νοσήματα*»

Εὐρίσκειται εἰς ἀπαντα τὰ βιβλιοπωλεῖα καὶ παρὰ τῷ συγγραφεῖ:

Δίοδος Γαλατᾶ Σεραΐ, ἀριθ. 1.

— Τιμὴ γρ. 4 —

ΟΛΑΙ ΘΑ ΚΛΗΡΩΘΗΣΙ

Ἡ προσεχὴς κλήρωσις τῆ 2 Φεβρουαρίου 1912.

Διὰ τὴν ἀγοράσιν τις μίαν ὁποιαδήποτε λαχειοφόρον ὁμολογίαν, ὀφείλει κατ' ἐλάχιστον ὄρον νὰ δαπανήσῃ περισσοτέρας τῶν πέντε λιρῶν Τουρκίας, ἐνῶ διὰ τοῦ ποσοῦ τούτου ἀγοράζει

ΤΡΕΙΣ (3) ΛΑΧΕΙΟΦΟΡΟΥΣ ΟΜΟΛΟΓΙΑΣ

ΚΤΗΜΑΤΙΚΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ ΟΛΛΑΝΔΙΑΣ

καὶ τοιοῦτοτρόπως ἀποκτᾷ τρεῖς τύχας ἀντὶ μιᾶς, κατὰ συνέπειαν ἔχει μεγαλειότεραν ἐλπίδα νὰ κερδίσῃ ἓνα τῶν μεγάλων λαχνῶν, οἱ ὁποῖοι ποικίλουσιν ἀπὸ ΦΡΑΓΚΑ

- 250000
- 150000
- 125500
- 100000
- 75000
- 62500
- 10000

εἰς τὰς (6) ἔξ ἐτησίας κληρώσεις, αἱ ὁποῖαι γίνονται δημοσίᾳ ἐν Ἀμστελδάμῳ, ὑπὸ τὸν ἐλεγχον Συμβολαιογράφου, εἰς τὰς 2)15 Φεβρουαρίου, 2)15 Ἀπριλίου, 2)15 Ιουνίου, 2)15 Αὐγούστου, 2)15 Ὀκτωβρίου καὶ 2)15 Δεκεμβρίου, κατὰ τὰς ὁποίας δώδεκα χιλιάδες (12000) λαχνοὶ κερδίζουσι διάφορα ποσά.

Αἱ κληρούμεναι ὁμολογίαι πληρώνονται ἀμέσως εἰς μετρητὰ καὶ ἀνευ ἐκπτώσεως. Οὐδέποτε παραγράφονται ὅσα δήποτε ἔτη βραδύτερον καὶ ἂν παρουσιασθῶσιν.

Ἐν περιπτώσει κληρώσεως εἰς τὸ ἴδιον, ἀνταλλάσσονται τὰς ὁμολογίας ἀζημίως διὰ τὸν ἀγοραστὴν δι' ἄλλων μὴ κληρωθεισῶν.

Ἐπὶ ἐνσχύρῳ τῶν ὁμολογιῶν τῆς Κτηματικῆς Πίστεως Ολλανδίας, δανείζομεν μίαν λίραν Τουρκίας ἐφ' ἐκάστης μετ' ἄνωγον 6 ο)ο ἐτησίως.

ὑπὸ ἔποψιν ἀσφαλείας αἱ ὁμολογίαι αὗται εἶναι πρώτης τάξεως, διότι ἡ Κτηματικὴ Τράπεζα τῆς Ολλανδίας, ἔχουσα κεφάλαια εἰς μετοχὰς καὶ ὁμολογίας Φρ. 114,000,000, ὑποχρεοῦται νὰ τὰ χρησιμοποῖῃ μόνον εἰς δάνεια ἐπὶ κτημάτων.

Τιμὴ τοῖς μετρητοῖς

ΓΡ. ΧΡ. 166

δι' ἐκάστην ὁμολογίαν πληρωνόμενα ἐφ' ἀπαξ

Δι' ἀγορὰς ἀποταθῆτωσαν πρὸς τὴν «*Δαϊκὴν Ὀθωμ. Πίστωσιν*» (Π ΑΔΑΔΥ καὶ Σα) ὁδὸς Μαρτεμπανέ, Χουριετ χάν, ἀριθ. 13-15, Γαλατᾶ-Κωνσταντινουπόλιν, (Credit Populaire Ottoman, Galata-Constantinople, Huriet han, 13-15).

Οἱ ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν πρέπει μαζὶ μετ' τὴν παραγγελίαν νὰ ἐμβάζωσι καὶ τὸ τίμημα διὰ μανδραπόστῃ ἢ τσέκ.

Σημ. — Ζητοῦνται ἀνταποκρίται εἰς τὰς ἐπαρχίας καὶ τὸ ἐξωτερικόν.

Ἄσπ' Ὀλα

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ἢ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

Ἰδρυθεῖσα τὸν Ἀύγουστον τοῦ 1916.

ΤΙΜΗΜΑ ΕΓΓΡΑΦΗΣ ΕΤΗΣΙΑΣ

διὰ τὴν Τουρκίαν (μετὰ τῶν ταχυτέλων) Γρ. 25.-

τὸ ἔξωτερικόν Φρ. 8.-

Ἐξαιρητοὶ τὰ ἤμισθ.

20 Παρ. - ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ - Παρ. 20

Τὸ Ἄσπ' Ὀλα ἐκτυπῶνται ἑβδομαδιαίως εἰς ΔΕΚΑ ΧΙΛΙΑΔΑΣ ἀντίτυπα.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Θ. ΚΑΒΑΛΙΕΡΟΣ ΜΑΡΚΟΥΙΖΟΣ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ

ΑΡΙΣΤΟΒΟΥΛΟΣ Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ:

ΓΑΛΑΤΑ, ΠΕΜΠΤΟΠΑΖΑΡΟΝ, ΣΑΛΤΗ ΧΑΝ, ΑΡΙΘΜ. 16

Οὐδεμίαν αἰτησίαν πρὸς ἐγγραφήν γίνεται δεκτὴ, ἂν δὲν συνοδεύηται ὑπὸ τοῦ σχετικοῦ ἀντιτίμου.

ΒΕΖΥΡ-ΚΙΟΠΡΟΥ, Α. Σ. Κοχολίδην, εὐχαριστῶς ἐνεγράφημεν ἡμᾶς εἰς τὸν κατάλογον τῆς Ἐπιθεωρήσεως μας, σὰς ἀποστέλλομεν φύλλα γ' ἔξαιρ. ὡς καὶ ἡμερολόγιόν σας, δι' ἀντίτιμον σὰς εὐχαριστοῦμεν. - ΒΙΖΥΗΝ, Πολυδ. Μιχαηλίδου, διὰ τὰς εὐχὰς σας ἐπὶ τῷ νέῳ ἔτει σὰς εὐχαριστοῦμεν.

ΓΕΥΓΕΛΗΝ, Ι. Μ. Ζούμον, γραφομένα σας ἐλήφθησαν ὑπ' ὄψιν.

ΔΕΔΕ-ΑΓΑΤΣ, Καραμυζάλογου, ἐφορτώσαμεν εἰς ὄνομά σας ἐν τῷ σιδηροδρομῷ δύο δέματα 70 ἡμερολογίων.

ΕΣΜΕ, Πικρὰ Ἄγγελον Τσιμόπουλον, σὰς εὐχαριστοῦμεν διὰ τὰς θεοπνευστὰς εὐχὰς σας, ἡμερολογίαν σας ἐστάλη, τμήμα ἐλήφθη, εὐχαρ.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΝ, Ἀδελφοὺς Σπυράκη, σιδηροδρομικῶς ἀπέστειλ. εἰς διεύθυνσίν σας ὡς πρῶτην ἀποστολὴν ἑκατὸν ἡμερολόγια, ἐπακολουθήσομαι καὶ ἕτερα. - Αὐτόθι, Ν. Βασιλ., ἡ δι' ἐν καὶ μόνον ἡμερολόγιον τοῦ Ἄσπ' Ὀλα προσφορὰ ἡμῶν λιγῶν Τουρκίας πέντε λίαν μᾶς συνεκίνησε καὶ μᾶς ἐνεθουσίασεν, ἐπὶ τῇ πεποιθήσει, ὅτι ὁ ἱερὸς σκοπὸς, ἂν ἐπιδιώκει ἡ Ἐπιθεωρήσις μας, κατανοεῖται ὁσημερὶα ὑπὸ φιλογενῶν ἀνδρῶν, οἷς καὶ εὐχαριστοῦμεν συγκεκμημένοι διὰ τὰ εὐγενῆ αὐτῶν αἰσθημάτων.

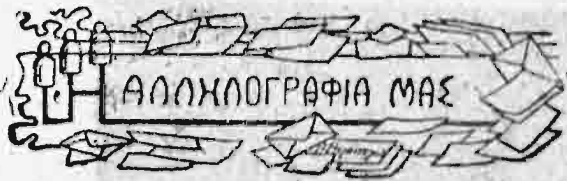
ΙΝΕΠΟΛΙΝ, Α. Ἀλεξιάδην, διὰ τῆς ἐπιστολῆς σας ζητεῖτε 30 ἡμερ., σὰς στέλλομεν 15 μόνον.

λυτούμεθα μὴ δυνάμενοι νὰ ἐπαρκέσωμεν εἰς τὴν μεγάλην ζήτησιν τῶν φίλων ἀνταποκριτῶν καὶ ἀναγνωστῶν μας, σὰς παρακαλοῦμεν ὅπως τὰ ὀνόματα τῶν ἀναγνωστῶν, εἰς τοὺς ὁποίους ἔρχεται καὶ ἰδιαιτέρως τὸ φύλλον, μᾶς τὰ σημειώσετε καὶ ἀποστείλετε ἢ δυνατὸν καὶ τὰ φύλλα. - ΓΣΒΟΡΟΝ, Χρ. Παπανικολάου, ἀποστέλλομεν ἡμερολόγια 10, ταυτόχρονως δὲ καὶ ἀνά τρία ἀντίτυπα τῶν ἀριθ. 44 καὶ 47 ἀντὶ ἐσοκλειστων 40 γρ. ὡς μᾶς γράφετε, εὐρομεν μόνον 30. - ΠΕΡΟΥΣΑΛΗΜ, Κοινστ. Α. Λαμπρου, εὐχαριστ. διὰ τὰς εὐχὰς σας, ἐπιθ. καὶ ἡμερ. ἐλήφθη πρὸς πολλὰ, εὐχαριστ., ἡμερολόγιόν σας πέμπτομεν φύλλα σὰς ἐστείλαμεν.

ΚΑΡΑΧΙΣΣΑΡ - ΣΑΡΚΗ, Εὐθύμ. Χαυτόπουλον. Ἐχρηστώμεν ἐνεγράφημεν ἡμᾶς εἰς τὸν κατάλογον τῆς Ἐπιθεωρήσεως μας, φύλλα σὰς ἀποστέλλομεν. - ΚΥΔΩΝΙΑΣ, Δημ. Κουκοτόν, εὐχαριστ. εἰσαγε ἐγγραφή, φύλλα στέλλονται, εὐχαρ. θερμῶς τόσον διὰ τὰς εὐνοϊκὰς ὑπερ τοῦ Ἄσπ' Ὀλα κρίσεις σας, ὅσον καὶ διὰ τὴν εὐγενῆ διάθεσιν, τὴν ὁποίαν ἔχετε πρὸς διάδοσιν αὐτοῦ ἐν τῇ πόλει σας, θὰ σὰς ὀφείλωμεν δὲ πολλὰς χάριτας, ἂν συντελέσητε καὶ ὑμεῖς πρὸς ἐπαύθησιν τοῦ κύκλου τῶν ἀναγνωστῶν τοῦ ὀνομαστικοῦ σκοποῦ τοῦ Ἄσπ' Ὀλα, θὰ καρποφορήσῃ τόσῳ περισσώτερον, ὅσοι τοῦτο κυκλοφορεῖ εὐρύτερον εἰς ὅλας τὰς Ἑλλήν. Κοινοτήτας τῆς Λυκοκροτίας. - ΚΟΥΡΟΥ ΤΣΕΣΜΕ, Σ. Ι. Χαρολαμίδην, τὴν εὐγενῆ ἡμῶν φρονιὰν γενομένην ἐγγραφήν κατεχωρίσαμεν, τμήμα ἐλήφθη, εὐχαριστοῦμεν, ἡμερολόγιον στέλλεται. - ΚΙΟΥΠΛΙΑ, Ἡλιαν Γούναρην, ἐλήφθη ἐπιστολὴ σας μετὰ γράματ. 32,50 γρσσ., αἰτούμενοι ἀριθμοὶ σὰς στέλλονται, παρακαλοῦμεν ὁμως νὰ λάβητε ὑπ' ὄψιν σὰς τὴν δήλωσιν, τὴν ὁποίαν ἐδημοσιεύσαμεν εἰς προηγούμενον φύλλον καὶ σήμερον εἰ ἐπιαναλαμβάνομεν ἀνακοινώσατε ἐπίσης εἰς τοὺς κ. κ. Α. Τάσιον καὶ Τρελλίδην, ὅτι μᾶς ὀφείλουσιν ἑκαστὸν ἀκόμη ἀνά 9,50 γρσσ. ἀξίαν τῶν σταλέντων φύλ. Γ' ἔξαιρ., ἂς λάβωσι δὲ ὑπ' ὄψιν, ὅτι εἰς ἐκ τῶν ὄρων τῆς Ἐπιθεωρήσεως εἶναι ἡ ταυτόχροнос ἐναρξίς καὶ λήξις τῶν ἐγγραφῶν, ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀποστολὴν τῶν καθυστερομένων ἐγγραφῶν, πληροφοροῦμεν τοὺς ὀφείλοντας ὅτι τὸ ἴσοτιμον δύναται νὰ σταίλωσιν εἰς γραμματόσημα ἐντὸς ἐπιστολῆς. - ΚΟΥΡΥΤΣΑΝ, Ἐν. Φράσσορην, συνεμορφώθημεν, στέλλομεν. - Αὐτόθι, Σπυρ. Γκιώνην, τμήμα εἰς ἐγγραφῶν ἐλήφθη, εὐχαριστοῦμεν, φύλλα καὶ ἡμερολόγια πέμπονται ἡμῖν.

ΜΟΥΔΑΝΙΑ, Κορν. Βυγκόπουλον, συμφώνως παραγγέλια σας παρεδώκαμεν κ. Ὁμοιοπολῶ δια ληρόν σας 40 ἡμερολ. - ΜΙΤΥΛΗΑΙΗΝ, Σ. Μακρην, διεύθυνσις μετεβλήθη. - ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΟΝ, Δ. Τσοῦγκον, εὐχαριστοῦμεν διὰ τὰς εὐχὰς σας, εἰς τὰ βιβλία τῆς διεκπεραιώσεως φαινόμενα ἐξελθόντα 100 ἀντίτυπα τοῦ 10ου φύλλ., τὰρα πῶς σὺς ἐλάβετε μόνον 50 ἀπορον, εἶναι ἀρὰ γε μοιροῖον τὸ Γραφεῖον νὰ πληρώσῃ τὰς ἀμαρτίας τοῦ Ταχυδρομείου μας; ἡμερολόγια σὰς 100 ἀντίτυπα ἐστάλησαν τῇ 28ῃ λήξαντος, τὸ ἡμερολ. τῆς Πενυκοθῆκης δὲν μᾶς ἐστάλη εἰσεῖα εἰς Ἀθηνῶν διὰ νὰ σὰς τὸ ἀποστέλωμεν.

(Ἦσοι ἐκ τῶν ἀναγνωστῶν μας δὲν εὐνοοῦν εἰς τὴν δημοσιευομένην ἀλληλογραφίαν τὴν ἀπάντησίν των, παρακαλοῦνται ν' ἀναμειντοῦσιν τὴν προοχῆ).

Πρὸς ὅλους τοὺς καλοὺς φίλους μίον, πρὸς ὅλας τὰς ἀξιωματικὰς ἀναγνωστρίας καὶ τοὺς εὐγενεῖς ἀναγνώστας, οἱ ὁποῖοι ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς πρώτοχροναῖς μ' ἐνεθυμήθησαν καὶ μετῆχθησαν, πρὸς ὅσους μοὶ ἀπηύθυναν συγχαρητήρια καὶ εὐχητήρια γράμματα καὶ δελεῖα διὰ τὸ νέον ἔτος, ἐκφράζω συγκεκμημένον τὰ θερμώτατα εὐχαριστήρια καὶ τὰς ἀπείρους χάριτας διὰ τὰ παρήγορα συναισθημάτων, τὰ ὁποῖα μ' ἔκαμαν νὰ δοκιμάσω.

Εἶναι ἀληθινὰ πολὺ, πάρα πολὺ, τιμητικὸν δι' ἐν φύλλον ὅταν ὁ ἀναγνώστης τοῦ, μᾶς με τόσα ὑποχρεωτικὰ συγχαρητήρια γράμματα, τὰ ὁποῖα ἔχει νὰ στείλῃ πρὸς τοὺς συγγενεῖς καὶ φίλους τοῦ, συγκατάλεγγη καὶ τὴν Ἐπιθεώρησιν, ἡ ὁποία καθε ἑβδομάδα ἔρχεται μετὰ τὸ περιεχόμενον τῆς, νὰ τὸν συντροφεύσῃ, νὰ τὸν τροφῇ καὶ νὰ τὸν διδάξῃ, καὶ τῇ στείλῃ τὰς εὐχὰς τοῦ εἰς μίαν γλώσσαν ἀπέριπτον, ἀφελῆ, αἰσθηματικὴν, πράγμα, τὸ ὁποῖον ἀποδεικνύει τὴν εὐκαρινῆ ἀγάπην, ἡ ὁποία τὸν συνδέει πρὸς αὐτήν.

Δι' αὐτὸ, ἐνθουσιασμένον ἐκ τῶν τοιούτων συμπαιθεῶν, δέχομαι τὰς εὐχὰς ταύτας, τὰς φυλάττω ὡς πολυτίμον παλλάδιον καὶ προχωρῶ εἰς τὴν νέαν ὁδόν, ἣτις μᾶς ἀνοίγεται, ἐπιφυλλασσόμενον δι' ἔργων νὰ σὰς εὐχαριστήσω.

Τῶ Ἀπ' Ὀλα.

ΑΜΙΣΣΟΝ, Π. Τεζλόφ, συνεμορφώθημεν, στέλλονται. - Αὐτόθι, Α. Ἀρχιεπισκοπὴν συνεμορφώθημεν, φυλλάδια καὶ ἡμερολ. ἐστάλησαν. - ΑΔΑ ΠΑΖΑΡ, Παναγ. Πολυχρονίου, ἡμερολόγιον ἐστάλη, φναμεν. - ΑΔΡΑΜΥΤΤΙΟΝ, ἡμερολ. στέλλονται, ταχυδρ. ἀπαντῶμεν. - ΑΥΛΩΝΑ, Β. Παπαλέων, γρ. 20 εἰς ἀποστ. γράμματ. ἐλάβ. δι' ἐγγραφήν ἡμῶν καὶ Γ. Χόνδρου, λάβετε παρακαλοῦμεν ὑπ' ὄψιν ὅτι τὸ τμήμα εἶναι 12,50 γρ. καὶ σὺν 10' αἰτίσης παρακαλοῦμεν τοὺς ἐν Αὐλώνι ἀναγνώστας μᾶς, ὁποῖοι λαμβάνουσιν ἀπ' εὐθείας τὸ φύλλον, νὰ δηλώσωσιν οἱ ἴδιοι τὴν ἐξακολουθήσασιν, κανονίζοντες ταυτόχρονως καὶ τοὺς μετὰ τοῦ γραφείου λογαριασμοὺς των.

ΠΕΤΡΟΣ ΛΑΖΑΡΙΔΗΣ

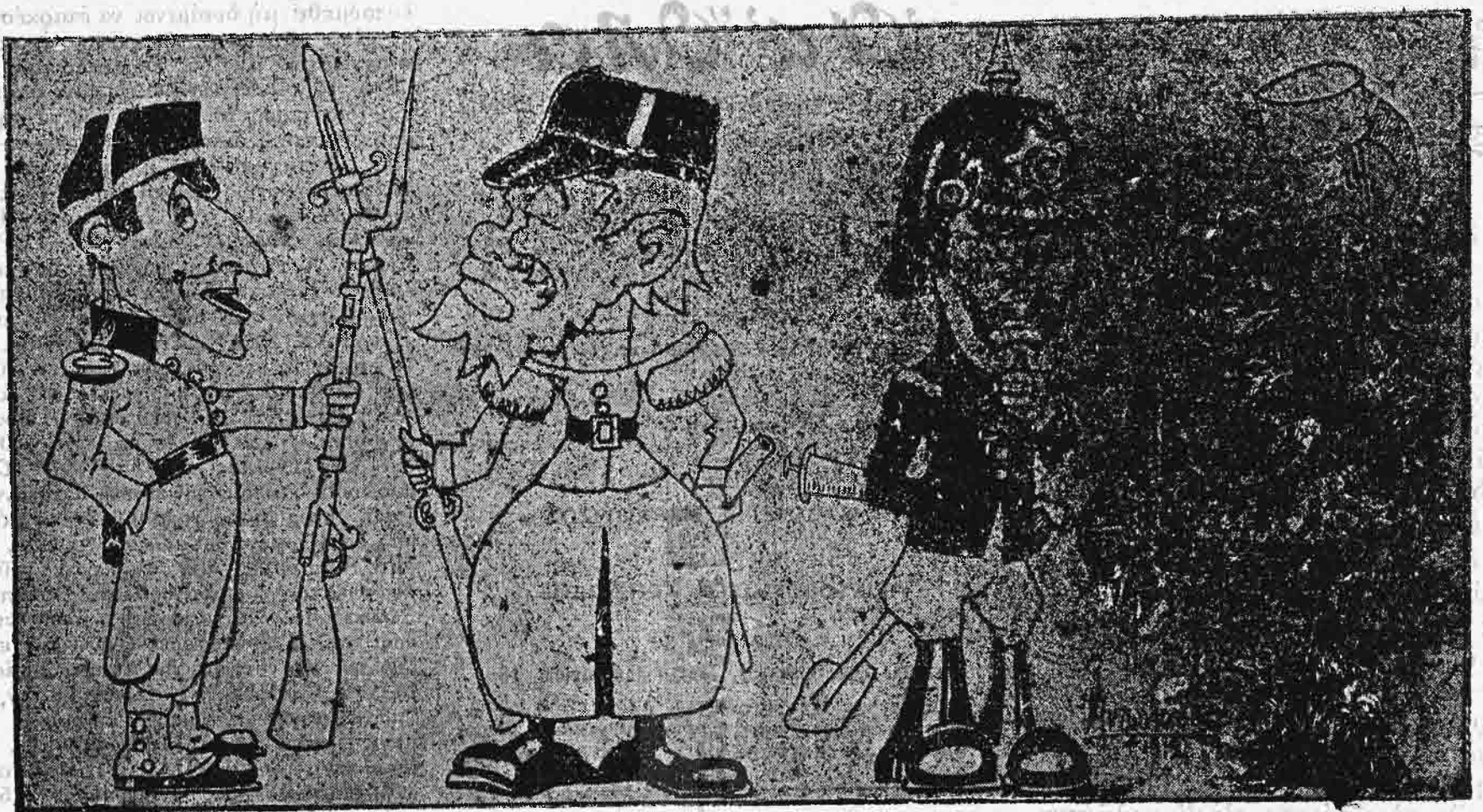
ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΥΠΟΚΑΜΙΣΩΝ

ΠΕΡΑΝ - ΓΑΛΑΤΑ

ΔΕΛΤΙΟΝ παρέχον δικαίωμα συμμετοχῆς εἰς τὰς Ἀσκήσεις τῶν ἐν τῷ 73ῳ φύλλῳ δημοσιευομένων Πνευματικῶν Ἀσκήσεων.

ΣΑΤΥΡΙΚΗ ΣΕΛΙΣ

Αναστασιάνης

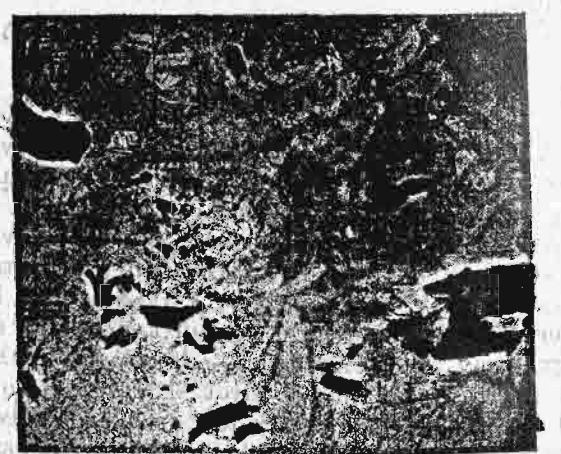
Αι φιλειργηνικαί διαθέσεις τῶν Δυνάμεων.

— Πῶς εἶναι δυνατόν; Εἶναι δίδυμα καὶ ὁμοῦ δὲν ἐγεννήθησαν τὸ ἴδιον ἔτος;
 — Μάλιστα, κύριε, τὸ ἐν ἐγεννήθη τὴν 31 Δεκεμβρίου 1911, τὴν ἑνδεκάτην καὶ ἡμίσειαν μ. μ. καὶ τὸ ἄλλο μετὰ μίαν ὥραν, δηλαδὴ τὴν 1 Ἰανουαρίου 1912.

Μεταξὺ κυνηγῶν.
 — Καὶ ὅπο ποτε ἔπαυες νὰ πηγαίνης στὸ κυνηγι;
 — Ἀπὸ τὸν καιρὸ πῶ ἀκρίβαινε τόσο.

— Τόσα πράγματα μοῦ ἐφλυάρησες, μόνον τ' ὄνομά σου δὲν μου εἶπες. Πῶς σὲ λένε;
 — Ἄλαλον.